

Edebiyat Defteri

yusuf yılmaz **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
9 Ocak 2021 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ŞEHİT RECEP TANER

ŞEHİT RECEP TANER
Aydınının ışıkları sönük bu akşam
Bu akşam matem var
Gülüşün dondu kaldı o dağlarda
O dağlar kahpe dağlar
Kara dumanlar tütüyor Aydın'ın evlerinde
Evlerde neşeden eser yok
Duvardaki resmin bile ağlıyor
Resimler soluk
Mahşeri kalabalıklar bir yere bakıyor
Ay yıldıza uzanıyor elleri
Her yer kıpkırmızı
Her yer kızgın
Saatler mermi dolu
Cehennem kudurmak üzere
Cehennem yanıyor
Yüreğim yanıyor
Yüreğim kızgın
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101634/sehit-recep-taner.html>

CEYLİN

CEYLİN

Ey çocuk

bir çiçek gibi açtın

gölerek geldin dünyaya

hangi kirli el hangi alçak

nasıl kıydı sana

o güzel bakışların

tad katmıştı mutluluk saçtı

ipek saçların yağmurla arkadaştı

kuşlar karıncalar seninle koklaştı

hayallerin umutların oyuncakların vardı

gözünde güneşin ışıkları

kulaklarında gümüşten küpelerin

parmakların kalem tutmaya hazırды

okuyup yurduna ışık

sevgiler duygular yüreğinde ılık ılık

bir nehir gibi

akıp gidecekti ki

o kirli el seni

benimde yandı yüreğim

gitsin cennette alsın yerini

o kahpe zalim

Tanrı elbet verecektir cezasını

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101755/ceylin.html>

SANCI

SANCI

Sinemde bir gül,
Soframda ekmeğim,
Ufkum da sıra dağlar,
Şah damarımda akan ırmaklarım!

Sınır boylarında nöbet tutarken Mehmedim,
Bir sam yeli eser;
Alır gider soluğunu,
Mayalar hürriyetin havasını,
Çiçekler açar, kuşlar uçar,
Anadolu'nun derinliklerine doğru...
Derinden bir oh çeker,
Bir sessiz çığlık ki
Ana yüreğinden beter!

Güneşi gördüm o sabah,
Bana gülüyordu!
Elinde ışıktan bir kalem;
Pınardan su içen karıncaların,
Ağacın gölgesinde dinlenen,
Yorgun bir köylünün,
Resmini çiziyordu!

Bir el uzadı,
Kımalı incecik parmaklarıyla,
Kopardı kirazı dalından,
Kıpkırmızıydı!
Bir tat ki sorma,
Kıskandırıyordu dudaklarını genç kızın!

Vatanım!
Sana ne yaptım ki bana incindin.
Ateş oldun bu sabah,
Dumanın göğü kapladı.
Kara kapkara dumanlar...
Bakma bana öyle acı acı,
Bu alkışlar benim değil!

Feryatlarım,
Sessiz feryatlarım,
Çatladı ar damarlarım.
Köşe başında,
Gizli gizli ağlarım.
Gece, karanlık bir gece.
Ayakları uyuşmuş bir yılan,
Yalar parmaklarımı.
Gözleri kör olmuş bir karınca,
Oyar durur kulaklarımı
Ve
Öylece ben,
Beklerim sabahı..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101898/sanci.html>

ASKER VE ÇOCUK

ASKER ve ÇOCUK

O hiç uyumadı.
O hep yürüdü.
Ve tutu çocuğun
üşüyen ellerini.
Avuçlarının arasına aldı,
ısıttı sıcak nefesiyle...

Çocuk askerin omuzundaki
yıldızlara baktı .
Asker de çocuğun gözlerine.
O anda,
yüreğindeki iman güneşinden
bir kıvılcım çaktı,
karalığın karnına;
yıldızları kışkandırırçasına...

Taptaze bahar kokan,
alnından öptü çocuğun,
gül rengi
titreyen dudaklarıyla...

O hızla asker,
üzerinde gün batmayan
dağlara koştu.

Şahinler bekliyordu yollarını;
bitkiler, ağaçlar, böcekler,
tepeler, vadiler...

Asker de bekliyordu geceleri,
rahat uyusun diye bebekleri.

O hiç uyumadı .
O hep yürüdü.
Yürüyünce düşmanın üzerine,
şehitlerim dirilip dikilecek
"İşte benim kanımı taşıyan
askerlerim" diyecek.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102021/asker-ve-cocuk.html>

ÇİLE KAPISI

ÇİLE KAPISI

Yıllarca bekledi durdu
Bu çile kapısında
Paslı bir kilitti açılmıyordu
O hırsla tekmeledi durdu
Çünkü dışarda can dostları vardı
Kapının arkasında
Meydanlarda
Sessiz çığlıklar duyuluyordu
Hürriyet ateşi daha fazla dayanamadı
Yanmaya başladı ruhunda
Olanca gücüyle abandı kapıya
Gök devrilmişti sanki
Birden
Çile kapısı açılıverdi
Güneşin ışıkları
Yüzüne çaliverdi
Yeni doğmuş bir bebek gibi
Ovuşturdu gözlerini
Renkleri görünce şaşırırverdi
Bahar mevsimiydi
Bir papatya kopardı yerden
Önce kokladı
Hürriyet kokuyordu
Çile kapısına doğru baktı
Bir de semaya baktı
Döndü
Bir çift göz
Ellerini açmış
Sevincinden ağlıyordu
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102188/cile-kapisi.html>

BABA BEN GİDİYORUM

BABA BEN GİDİYORUM

Hadi git oğlum git!

Yüreğim titremeye başlamadan hadi git!

Geriye dönüp bakma sakın,

Hayalinin aksi düşsün gönlüme...

Senin o “baba” diyen sesin var ya,

Kulağımda titreşen tellerine öyle bir vursun ki

Aşık Veysel’in sazından çıkan ses gibi olsun,

Düşsün milletin diline.

Senin o memleket sevdalı bakışların var ya,

Öyle bir baksın ki

Yer etsin gözlerimin içine...

Ben oğulsuz kalayım.

Yeter ki vatanımın dağları sahipsiz kalmasın.

Benim işlerim geri kalsın.

Yeter ki

Topraklarımıza düşman eli değmesin.

Biliyorum geri dönmeyeceksin.

Ama ben seni hep bekleyeceğim.

Olsun, şu ağacın altında beklerim seni;

Gözyaşlarım yağın yağmura karışır da

Kimseye belli etmem, düşman sevinmesin diye...

Akşamları yatağın kenarına gelir de

Baş koyduğun yastığı okşarım, saçlarının yerine!

Annen zaten hiç inanmaz geri dönmeyeceğine...

Hadi git oğlum dönüp bakma geriye dayanamam.

O Memleket sevdalı bakışların var ya

O baba deyişindeki sesinin tonu var ya

Bedel her şeye...

Hadi git oğlum git artık

Dönüp bakma geriye...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102294/baba-ben-gidiyorum.html>

AŞIK VEYSEL

AŞIK VEYSEL

Gönül dünyamızın sesi
Dedemin gül kokulu nefesi
Yüreğimizdedir yeri
Dedelerin dedesi

Anadolu'nun yiğitleri
Karadeniz'in uşağı
Erzurum'un dadaőı Egenin efesi
Hepsi sever sayar AŞık Veysel'i

Dađlarımđan fıŐkırın pınarlar gibi
Göğün maviliğinde bulur hürriyeti
Akar gönüllere Veysel dedemin
O engin sevgisi

AŐıklara yol gösterir
Gariplere moral verir
Senin görmediğini
Gönül gözüyle göresi

Bir gece ay yıldızlara dedi
Sordu AŞık Veysel'i
Parmadığını uzatarak bir peri
Gösterdi ta Ötelerin ötesini
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102397/asik-veysel.html>

BALIK

BALIK

Balık tatlıdır lezizdir
Çünkü evi denizdir
Su gibi azizdir
Denizler deryasıdır
Elinde balık oltası
Taze balık çorbası
Sofraların hası
Balık tavaşı
Gemiler yelken açar
Mis kokular saçar
Üstünde martılar uçar
Ürkütünce balıklar kaçar
Kaçma balık kaçma
Takılacaksın ağıma
Biraz sonra karada
Kızaracaksın mangalda
Seni yemesini bilmeli
Denizi suyu sevmeli
Budur denizin bereketi
Daima şükür etmeli
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102506/balik.html>

TÜRKÇE

TÜRKÇE

Dünyada en güzel dil Türkçe
Ana sütü kadar temiz
Ana sütü kadar gerçek
En güzel dil Türkçe bize

Adriyatik'ten Çin'den
Moğalistan'dan ta Mısırdan
Gez dünyayı kimseye sormadan
En güzel dil Türkçe bize

Anasından doğan bebeğe
Gece aya gündüz güneşe
Ses verir doğaya denize
En güzel dil Türkçe bize

Efelerin efesi
Beyefendilerin beyefendisi
Altın ses Zeki Müren'e
En güzel dil Türkçe bize

Nakış nakış özene özene
Ağzındaki güzel söze
Ela yeşil mavi kara göze
En güzel dil Türkçe bize

Ana diye başlarım
Babama öğretmenlerime kitaplarım
Oğullarıma kızlarıma torunlarıma
En güzel dil Türkçe bize

Dilde fikirde işte birlik
Onu ne çok özledik
İsmail Gaspıralı öğretti bize
En güzel dil Türkçe bize

Güneş dil teorisi
Kim ne derse desin
Dillerin efendisi
En güzel dil Türkçe bize

İstanbul dünyanın en güzel şehri
O tatlı İstanbul şivesi
Balıkları bile konuşturur denizde
En güzel dil Türkçe bize

Türkçenin sazi var
Ozanların sözü var
Onlarsız yaşamak neye yarar
En güzel dil Türkçe bize

Türkü yüce yapan Türkçedir
Sözü özü birdir
Gerek yok başka söze
En güzel dil Türkçe bize
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102617/turkce.html>

BABAM

BABAM
Canıma can
Kanıma kan
Katan Babam
Sevinirsen sevinirim
Üzülürsen üzülürüm
Sen benimsin
Ben de benim
Babam
Kanından kanım
Canından canım
Nerede olsam
Seni ararım
Uzak yakın fark etmez
En yakınındayım
Babam
Tükenmeyen sevgin var
Durur ruhumda
Onsuz olmaz
Çok derindedir kökü
Kimse koparamaz
Aldığım bu nefes
Senindir
Gözümün nuru
Senindir
Yediğim ekmek
Senindir
Sen benimsin
Bende senin
Babam
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102745/babam.html>

YAZIKLAR OLSUN

YAZIKLAR OLSUN

(denizin ölü çocuğu)

Kör vicdanların kör gözüne yazıklar olsun.

Yazıklar olsun bu çocuğun ellerini bırakan anneye,

O annenin yüreğindeki sevgiyi

yok eden babaya yazıklar olsun.

O çocuğu suyun üstünde tutamayan denize,

sesini duyamayan sağır kulaklara,

bütün kimsesiz mazlum çocuklar adına,

İnsanlık adına

yazıklar olsun.

Kendi çocuğu için,

devletin bütün organlarını kesip doğrayan,

kendi menfaati için,

bu çocuğun hazin durumunu dramatize edip,

rol yapanlara yazıklar olsun.

Dünya ters mi dönüyor ne ?

Yoksa zaman mı geriye gidiyor ?

Cehalet döneminde ki

kız çocuklarını diri diri

toprağa gömmekle

ne farkı var bunun !

Bu hissiz, bu duygusuz,

bu zalim, bu alçak

dünyaya yazıklar olsun.

Yazıklar olsun,

bu çocuklarımıza

zulm eden zihniyete.

Hangi sebeple olursa olsun

onları yetim bırakanlara,

onları sevdiklerinden ayıranlara

ve haksızlık karşısında susarak

gaflette olanlara,

yazıklar olsun.

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102868/yaziklar-olsun.html>

HASRET

HASRET

Ben tanrı dağlarından esen rüzgarım.
Sen Anadolu da ana kucagında beklersin.
Tutuştururum yüreğindeki Türklük ateşini,
Beşikte sallanan koç olurum.

Anam ak sütüyle emzirir beni.
Fırtınalarla kasırgalarla arkadaş olurum!
Yumruklarımınla dövüşürüm hep,
Bozkırda uluyan kurt olurum.

Ben Anadolu'yum hey!
Beyaz kartallar dolaşır üstümde...
Irmaklarım türkü söyler.
Sazımda Aşık Veysel olurum.

Gün olur halay çekerim düğünlerde...
Gün olur yaylalara koşarım,
Girerim annemin koynuna,
Gönlünde sevgi olurum.

Erciyes yaylasında bir ozan,
Başbuğ'una ağıt yakar.
Gurbet ellerden bir selam etse ülküdaşına,
Destanlarda şahlanan Ozan Arif olurum.

Askere çağırır beni devletim,
Dağlarında nöbetçi olurum.
Kuş uçurtmam sınır boylarından,
Vatanıma zırh olurum.

Engin denizler kadar mavi gözleri.
Sacları bozkurt yelesi.
Yücelerde gezen,
Atatürk olurum.

Bu dağlar bu deniz bu gökyüzü...
Hep bizden sorulur.
Bir rüzgar esse şuradan,
Dalgalanan bayrak olurum.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103039/hasret.html>

HASTANE BAHÇESİNDE GECELER

HASTANE BAHÇESİNDE GECELER

Bir çınar ağacı bir soluk yüz.
Uzun, acı, bitmeyen siren sesi
Ve Azrail ile boğuşan bir can.
İner yüreğime sızısı...
Hastane bahçesinde geceler!

Hastane bahçesinde geceler,
Uzun, yorgun ve bitiktir.
Bir çocuğun çığıdır...
Deler karanlığın karnını,
Mavi bir bıçak.

Daha kuşlar uyanmadan,
Emer özgürlüğün kanını bir yılan.
Saklar gözyaşlarını...
Hastane bahçesinde geceler.

Beyaz elbiseli bir melek,
Elini soluk yüzün üstünde gezdirir.
Şefkatli bakışları tebessümle çakışır.
Sabah güneşi salkım saçak.
Kuşlar uçar dalından.
Hürriyetin sonsuz maviliğinde kaybolur;
Korkularla birlikte geçer gider.
Hastane bahçesinde geceler...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103164/hastane-bahcesinde-geceler.html>

MİNİK KUŞ

MİNİK KUŞ
Minik bir kuş sevilince
Konar dalıma sessizce
Uçar gider gönlümden
Yara açar derince
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103267/minik-kus.html>

GÖLGELER

GÖLGELER

Güneş bulut fark etmez
Siyah beyaz gölgeler
Yanımdan hiç ayrılmaz
Neyi gizler şu gölgeler

Beni hiç bırakmaz
Ah şu gölgeler
Sarar kucaklar beni
Serin tatlı gölgeler

Sabah uzayan
Öğlen kısalan
Akşam tekrar uzayıp
Geceleyin yerini hayallerime bırakan
Işıkla tekrar karşıma çıkan o vefalı gölgeler
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103421/golgeler.html>

MEHMETDİNİ ÖPTÜ

MEHMEDİNİ ÖPTÜ

Kahpe kalleş bir kurşun
Sana vurduğu gün
Annen bir ah sesiyle irkildi
" Eyvah gitti Mehmet'im
Vatan sağ olsun" dedi
Mahşeri kalabalıklar hep bir ağızdan
"Şehitler ölmez vatan bölünmez" diye haykırdı

Akşam güneş batarken
Bulutlar yükseldi bulutlar bulutlar
Yurdumun üzerine çöken kara bulutlar

Bir ses yankılandı
Dağları deldi geçti
Bulutlar dağılmaya başladı
Dağlarda çiçekler açıyordu
Bembeyaz kardelen çiçekleri

Sabah güneşinin ışığı vurmuştu ki
Alnının tam ortasına
Bir resim çıkardı koynundan
Yutkundu
Öptü öptü öptü
Üç defa öptü
Biri vatan için
Biri bayrak
Biri de şehitler için

Gururlanarak
"Ben şehit anasıyım" dedi
Kokladı hürriyetin havasını
Mehmet kokuyordu
Yürüdü tarlasına
Çimenlerin üzerinden
Toprak daha da kutsallaşmıştı
Camadanından çıkardığı tohumları
Ekti o toprağın üstüne doğru
Kazmasıyla kardı
Alnına biriken ter zerreleri
Toprağa damla damla akardı

Bir ağacın gölgesine oturdu
Elini koynuna attı
O resmi tekrar çıkardı
Öptü öptü öptü
Üç defa öptü
Biri vatan için
Biri bayrak
Biri de şehitler için
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103542/mehmetdini-optu.html>

ANAM

Anam

Bir ay var senden ayrılalı,
Bugün gözlüyorken yollarını.
Uçaklar geçiyor ardı ardına,
Anam hangisindedir acaba?

Bir tayyare indi Trabzon'a,
Hemen koştum sarıldım ona!
İlk sorusu köye gittin mi?
Köyü değil babamı sordu aslında.
Soğuktu gidemedim deyince:
Belli etmedi ama,
Çok kızdı bana.
Hiç insan uğramaz mı
Babasının mezarına!

Tuttu ellerimden,
Sıcaklığı geliyordu çığırından.
Yüreğinin sesiydi,
Beni titreten.
Boş ver anama kavuştum ya...
Ne derse desin,
Darılamam anama.
Yarın sabah uyanсын,
Mezar başına varsın.
Biliyorum beni babama geçecek...
Bakalım ona ne cevap verecek?
Ben de derim babama:
Anam gurbetten ne getirdi sana?
-Evlatlarımın kokusunu...
Oh ne hoş kokuyorlar!
Torunları unutma,
Hepsi seni öpüyorlar.
Bu bayram topluca,
Seni burada bekliyorlar.

Hiç sormamış gibi,
Bakıyordu semaya,
Sanki yeni gelmişti,
Dünyaya
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103667/anam.html>

O AĞAÇ

O AĞAÇ
Yusuf Yılmaz

Her sabah geçtiğim bu yolun üstünde:
Kurumaya yüz tutmuş bir ağaç vardı.
Belli ki susuz kalmıştı kökleri;
Dalının ucunda son bir yaprak kalmıştı,
Düştü düşecek...

Güneş olur, gölgesi yoktu;
Yağmur yağar, altında durulmazdı.
Bir bahar daha zor dayandı;
Odun oldu sobalarda,
Yandı kül oldu,
Duman duman kayboldu bacalarda...

Bu sabah geçerken,
Baktım o ağacın köküne;
Acı acı gülümsedim,
Yerinde yeller esiyordu...

Bir zamanlar yeşillikler içindeydi;
Kuşlar dallarında sevişirdi,
İhtiyarlar gölgesinde dinlenirdi.

Fakat bir filiz gördüm dibinde;
Ben görür müyüm bilmem!
Susuz kalmazsa,
Birisini dokunmazsa,
Büyür inşallah;
O ağacın yerine.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103771/o-agac.html>

ÖZLEDİM

ÖZLEDİM

Dalınca maziye, özledim:
Dost sohbetlerindeki suskunluğumu,
Çocukluğumu, yaramazlığımı, yalnızlığımı,
Kırmızı ibikli horozumu özledim.

Akşamüstü otlattığım sarı ineğimi,
Üzerine konan sakırtlağı,
Kokusunu ,iri siyah gözlerini,
Yoğurdunu, sütünü, yağını özledim.

O her akşam keman çalardı,
Ne kibar ne duygulu bir adamdı.
Her sabah okula giderken,
Günaydın diye seslenen öğretmenimi özledim.

Tahtadan yaptığım arabayı,
Kendirden kolçağımı, çeltik değneğimi,
Uyurken babam saçlarımı okşardı; duyardım...
Yumuşacık ellerini özledim.

Annem suya giderdi.
Güğümünden guk guk diye ses gelirdi.
Kül suyu ile başımı yıkardı.
İpekten saçlarımı özledim.

En çokta Baba Annemin
Karayemişten yaptığı pekmezi,
Mayhoş tadını,
Altında yanan ateşi özledim.

İç cebimde küçük yuvarlak aynamı,
Tarağımı, naçar saatimi,
Ve aynayı güneşe tutup duvara yansımamı
Seyretmeyi özledim.

Her bayram sabahında,
İşlemeli para kesesinden,
Bize bayram hediyesi verirdi.
Dedemi çok özledim.

Serin bir gölge gibi
Başımızda bizi bekleyen
Ayşe teğzeyi,
Eski olan her şeyi özledim.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103891/ozledim.html>

KUTSAL İSYAN

KUTSAL İSYAN

Yüreğimdeki sızılarım,
Acılarım, hicranlarım...
Karanlık gecelerim,
Sessiz çığlıklarım...

Ne tarafa dönsem,
Kara bulutlar görüyorum.
Duygularım isyanda.
Yüreğim bir yanda,
Bedenim diğer yanda.
Çıkamıyorum bir türlü aydınlığa.

Ne zahmetler çektim.
Ne darbeler vurdum.
Zulüm denen taşlara...
Sahte ilahlarla giriştim,
Amansız savaşımlara.

Bu yalan bu kahpe bu zalim,
Bu riya kokan dünyada.
Üstelik de yapayalnız,
Bu zorlu yollarda...

Ey kahpe felek gelme üzerime!
Sabrın sonu geldi dayandı duvara.
İsyan bu isyan şaka gelmesin sana!
Felek de olsan yenileceksin isyana.

Bu savaşın sonunu göreceksin:
Herkesin üzerine doğduğunu, güneşin.
Feleğin bile senin yanında olduğunu
Ve Güneşi bile zapt ettiğini bu kutsal isyanın...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103995/kutsal-isyani.html>

EDİRNE'DEN GEÇTİM

EDİRNE'DEN GEÇTİM
Keşan'dan hüznle ayrıldım.
Ergene Nehri üzerinden,
Uzun köprüye hayran kaldım.

Sabah tarhana çorbası,
Öğlen ciğer sarması,
Peşine peynir helvası...

Yeni Köy bir küçük şehir gibi.
Taş duvarla örülmüş Muradiye camii.
Yemeden geçilmez Kırçasalîh köftesi...

Uzaktan iki, yaklaşınca dört minarelidir.
Bir kapıdan üç şerefeye üç ayrı yol vardır.
Mimar Sina'nın sırrı burada gizlidir.

Her akşam okunur Kur-an -ı Kerim.
O sesi her yerde ararım.
Selimiye'de bulur dinlerim.

O ses yankılanır /Selimiye'de.
Sütunların üstünde...
Üçgençiklerin içinde.

Kadın yeri vermedi /Selimiye'de.
Yapınca ters laleyi,
İzini aldı Mimar Sinan/Selimiye'de.

Sade bir kürsü tahsis edildi / Selimiye'de.
Türkistan'dan gelen,
Hacı Bayram Veli'ye.

Şehitler tepesinde karanfiller kokar.
Ekmeğine kum katar.
Öyle savunur Şükrü Paşa/Edirne'yi!

Tabyalarda pencerelerde üç ayna.
Rus, Bulgar, Yunan aynı anda,
Saldırırlar Edirneye.

Meriç nehri kabarır.
Tunç Adası sızlanır.
Şehitlerin ruhu şaadlanır.

Karşıda Karaağaç,
Beride Dede ağaç,
Beni sar koynuna
Sakın bırakma.
Edirne evliyalar diyarı.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104106/edirne-den-gectim.html>

ELMA İLE ERİK AĞACI

ELMA İLE ERİK AĞACI
Bir erik bir elma ağacı
Yan yana biri tatlı biri acı
Dibinde oturmuş fısıldaşır
İki bacı...

Elma sarı erik kırmızı
Dinmez içimdeki sızı
Neylesin bu gönül
Getiremeyecek bu yazı...

Elma bekler dalında
Erik erginleşme yolunda

İki kuş konmuş dalına
Öter dururlar salına salına
Uyandırırılar beni sabahın köründe
Sabah ola hayrola

Elma tatlı erik acı
Doğaya gülümsemektir
Benim gönlümün ilacı...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104228/elma-ile-erik-agaci.html>

GAZİ EZAN DİNLIYORDU

Sabah ezanı okunmaya başladı.Ahenkli bir ses geniş şekilde yankılandı.
Atatürk başını yukarı doğru kaldırmış, kendinden geçmiş bir halde ezanı dinliyordu.Bir an geldi yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı.
Kaynak: Camal Granda(Celebi) Atatürkün Uşağı İdim
Atatürk 1923 yılında Trabzon'da Kavaklı Meydan Ortaokulu'nu ziyaret eder.
Vasfı Hoca'dan inşirah süresini okumasını ve yorumlamasını ister.Hoca zorlanınca kendisi okur ve yorumlar.Dinin okullarda öğretilmesi gerektiğini söyler.
Kaynak:Atatürk ve din Pr. Dr. Necmeddin Erbakan

GAZİ EZAN DİNLIYORDU

Sabah ezanı okunuyordu.

Sustu...

Sanki bütün dünya susmuştu.

Kalbinin beyninin en derin yerlerine,

Bütün hücrelerine kadar

Dinliyordu ezanı.

İki damla yaş süzöldü gözlerinden

Yaş değildi,

Biri Türklük duygusu,

Öbürü İslam billuruydu.

Yumruklarını sıktı.

Çünkü ezan okunan bütün ülkeler

Kan ağlıyordu.

Açtı ellerini...

İnşirah süresini okudu.

“Senin için bağrını açmadık mı?

İndirmedik mi senden o yükünü?

O belini büken yükü.

Senin şanını yüceltmedik mi?

Demek ki zorlukla beraber,

Bir kolaylık var.

O halde:

Boş kaldığında kalk yorul,

Ve ancak Rab-binden ümit et.

Hep ona güven.”

-İslam-ı boğmak istiyorlar.

-Türklüğü yok etmek istiyorlar.

-Bana yardım et Allah'ım!

Sabah oldu.

Ordular ilk hedefiniz Akdeniz!

Şimşek gibi çaktı!

Fırtına kasırga gibi...

Düşmanın üzerine çöktü:

Yer, gök ve deniz

Hep onunla beraberdi.

Güneş bir kere daha doğdu.

Mazlumlar sevincinden ağladı.

İslam kurtuldu.

Türklük kurtuldu.

Şerefli bir hayat kuruldu.

Yüksek Türk!

Senin için yüksekliğin hududu yoktur.

Çünkü en büyük hürriyettir.

Çünkü adı cumhuriyettir.

Yusuf Yılmaz

KIBRIS

KIBRIS
Her yer ateş ve kandı.
Kıbrıslı soydaşım yalnızdı.
Birden Anadolu ayağa kalktı.
Arada deniz vardı.
Deniz yarıldı.
Türk yürüdü düşmanın üstüne.
Güneş doğdu Kıbrıs'ın yüzüne.
Yer gök inledi.
Kıbrıs Türkünü,
Bütün dünya dinledi.
Kıbrıs şimdi masada.
Emperyalistler iş başında.
Yürüyorken bir hain plan,
Sesiz ve derinden.
Güzelyurt, Karpaz derken,
Annan, Talat beklerken,
Avrupa, dolar, avro vadederken,
Girite ne olduysa,
Olacakta Kıbrıs'a.
Bazı şeyler anlaşılın artık.
İdareciler şaşma!
Gaflete dalma!
Sakın ha!
Rauf Denktaş'ın kemiklerini sızlatma.
Şehitleri ağlatma.
Kıbrıs'ı satma.
Yoksa ihanetin bedelini,
Ödetirler sana.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104477/kibris.html>

KAR

KAR
Her yer bembeyaz olsun isterim
Kar gibi lekesiz
Umutlarımız arkadaşlığımız
Ve kardeşliğimiz
Kar gibi olsun isterim

Kar yağsın üstümüze
Tonlarca
Bütün kış boyunca
Kapansın kötülükler
Acı çekenlerin yüreği buz tutsun

Gökyüzünün bütün karları
Yer yüzüne insin
Her yer gelin gibi süslensin
Ve zindanlar
Ve bütün karanlıklar
Karla birlikte
Hür ve bembeyaz olsun
Aydınlık olsun
Bereket olsun
Mutluluk olsun

Karlar yağsın
Annemin ak sütü kadar beyaz
Gökyüzünün bütün karları
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104602/kar.html>

DÜĞÜN

DÜĞÜN

Bugün denizle gökyüzünün düğünü var.
Gökkuşağından tuğ yaptım gelinin başına...
Bulutlardan gelinlik ,gümüşten yüzük taktım,
Kıvalı parmaklarına...

Yağmur yağıyor bak,
Son yolcusu ben olayım kızıl bulutların...
Karşılāsın beni sabahın seherinde,
Emri veren, ay ve yıldızların.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104728/dugun.html>

KEMAN

KEMAN

Bu keman ne ağlayıp duruyor
Bir derdi var
Öyle içten öyle candan ağlıyor ki
Ana yüreği de böyle
Bir evlat acısının sızısı var sesinde
Hani bir şehidi toprağa koyarsın ya
Hani bir serçe vurulup düşer ya
Hani bir çiçeğin yaprağını koparırsın da
Çiçek yavaş yavaş solar ya
Hani tel örgüde mahpushane kapısından ayrılırken
Geriye dönüp bakamazsın ya
İşte öyle bir şey
Git kemancı kardeş
Benim derdim bana yeter
Bir yürekte iki keman çalmaz
Sen git aşk şarkıları çal
İki sevgilinin başında
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104842/keman.html>

YOLLAR

YOLLAR

Yıllar var belki de geçmeyeli
Bu taşları yosun bağlamış
Daracık ve dik yollardan
Yollar çıplaktı gariplik vardı
Sirtında elli okka mısır yüküyle
Annemin değirmene gittiği
Babamın gurbetten dönüşünü beklediği
Bu çileli yollardan
Değirmen uzaktı yükü ağırdı
Araba yoktu yollar yokuştu
Yarı aç yarı toktu
Uykusuzdu
Babamdı
Terkisinde
Çocuklarını sevindirecek kadar
Birkaç lokum bir kaç horozlu şeker
Ve
Anneme aldığı al yazmalı
Yaşmağının olduğu...
Ben askerdim
Babam topraktı
Bir askerden dönüşüm vardı ki
O mağrur
O sorumlu
O dik duruşlu
Törpülenmiş halimle
Anneme bir sarılışım vardı ki
İşte şimdi adamsın der gibiydi
Bu yoldan uğurlamıştı
Yine bu yolda karşıladı beni
Annemdi
Saçlarını süpürge ettiği evi
Yüreğın de sevgisini taşıdığı bizi
Hasretle yanıp tutuştuğu
Ve hiç usanmadan beklediği
Gözlerini hiç ayırmadığı o yollardan...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104969/yollar.html>

ADALET

ADALET

Bugün ruhumu gökyüzüne asacağım
Ey adalet nereye gidersen git
Fizan'a da gitsen peşini bırakmayacağım
Karanlıkta bir ışıktı görsem yüzünü
Orada seni yakalayacağım
Annem beni hür doğurdu
Ak sütüyle yoğurdu
Beni korudu
Büyüdüm er oldum
Sevdalara yar oldum
Oğuz soyudur soyum
Türk ateşiyile kavrulurum
Mazlumum korurum
Adalettir benim huyum
Adalet meşalesini yaktım
Özgürlüğün yolunu aştım
Geceyi boğazından sıktım
Az kaldı az kaldı
Güne bir nehir gibi aktım
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105106/adalet.html>

SESSİZ ÇIĞLIK

SESSİZ ÇIĞLIK

Yürekler titredi

Sessiz çığlık dile geldi

Gözyaşı oldu

Sınır boylarında “ Komutanım” diye bir ses

Rahat uyuyan bebekler oldu

Ninni oldu.

Yürekler titredi

Çocuk ağladı

Büyüdü

Adam oldu

Asker oldu

Komutan oldu

Kız oldu

Evlendi

Anne oldu

Sabır oldu

Şefkat oldu

Merhamet oldu

Çile oldu.

Yürekler katılaştı

Emperyal oldu

Kalleş oldu

Kahpe oldu

Kurşun oldu

Mehmet'im Şehit oldu.

Yürekler yandı

Geçenin bir vaktinde

Kapı çaldı

“Anneciğim babam mı geldi”

Diye sordu

Sessizlik oldu

Feryat oldu

Kan dondu

Yandı

Ateş oldu.

Yürekler titredi

Düşman geldi

Savaş oldu

Şehit oldu

Fırtına oldu

Kasırga oldu

Dünyayı aydınlatan güneş oldu

Atatürk oldu

Vatan oldu

Türk oldu.

Yürekler titredi

Sessiz çığlık oldu

Umut oldu

Işık oldu

Sevgi oldu

“ Kavuşacağız oğlum kavuşacağız”

Diye mırıldandı

Sevgili anneciğinden

Mustafa'sına gönül köprüsü oldu

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105214/sessiz-ciglik.html>

ZİYARET

ZİYARET

Şu ağacın altında

Nurdan nur

Bacım yatmakta

Zamanında bir filiz vardı yanı başında

Şimdi kocaman ağaç olmuş

Gölgesinde oturup

Dua ettim bacıma

Büyüyüp filiz ile

Kavuşamadı hayallerine

Bu ağaç

Her bahar süslenir

Beyaz gelinlikler içinde

Bacımın yerine

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105350/ziyaret.html>

TELAFER

TELAFER

Elden bir Şey gelmiyor gardaŐ
Yüreğim aldı götürdü beni
Tükmen ellerine
Birde ne görem
Parçalanmış , yanmış topraklarım
Yollarda sürgün benim soydaŐlarım
Çoluk çocuk ihtiyar
Aç sefil perişan
Katliama tabi tutulmuş gardaŐlarım
Özümü özüne yaslarım
Gözümde tüter gardaŐlarım
YaklaŐırım tel örgülere
Kavuşamam
KardaŐlarımın dedine bir çare bulamam
Dönerim gerisi gerin
Yanarım için için...
Bir gece kanatlanıp gizlice
Sokulsam düşmanın içine
SoydaŐlarımın kanını içen hainleri
Öldürsem o gece
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105456/telafer.html>

KUTSAL EL

KUTSAL EL

Doğudan batıya bir yıldız gibi kaydı,
Durdu ayın önünde, dedi:

“Bu el tanrının eli,
Tasadüf değil bilesin.”

Yukardan bakınca

Kağnılar geçiyordu sessizce.

Kan kuyuları vardı.

Bir hançer saplandı göğsüne,

Birisi avaz avaz bağırıyordu:

“Neredesin gelsene!”

Gecenin uykusunu

Bir birinin sırtında geçirdiler.

Yükleri buz tutmuştu.

Kim bilir oradan nereye gideceklerdi?

Vatanın dört bir yanı yanıyordu.

Yüce bir eldi, uzandı.

Batıdan doğuya

Kuzeyden güneye...

O el o kadar büyüktü ki

Türk yurdunu almıştı,

Avucunun içine.

Çünkü o el

Tanrının eliydi.

Çünkü söz konusu olan İslam'ın son kalesi idi.

O yıldız geldi,

Ayın önünde durdu, dedi:

“Tasadüf değil bilesin

Sen tanrının elisin!”

O andan sonra, bayrak

Hiç yere düşmedi...

Dağlarda çiçekler açıyordu.

Sabah güneşi ,

Çocuğun altın sarısı saçlarını okşadı.

Mavi gözlerinde

Hürriyetin ışıkları vardı.

Sönmeyen ışıkları...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105623/kutsal-el.html>

YABAN ELLER

YABAN ELLER

Kaç lke, kaç Şehir,
Kaç dağ aŐtıđ.
Nehirlerinde imdim.
Pınarlarından su içtim.
Ovalarından ay çiçeği kopardım.
Katığ geldim ,
Bu yad ellere...

Gözü kör olsun fakirliğin,
Ne yuva bıraktı ne ocak.
Gezerim garip garip bucak bucak.
Benim ne iÇim var bu gurbet ellerde.
Bir parça ekmek parası için
Mahkum kaldım yad ellerde.

Kaç gece sancılandım,
Kaç gece baka baka sustum,
İsyan edercesine,
Sevdiklerim için...

Gözlerime kara bulurlar düşmüş.
Gölgeler kaybolmuş ağaçların altında.
Hüzünler bir garip düş olmuş.
Ağlasan da bir ağlamasan da...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105791/yaban-eller.html>

AKREPLE YELKOVAN

AKREPLE YELKOVAN
Zamanın yüce sonsuzluğunda
Bir saat durmadan döner durur
Hayat

Sıkışıp kalır akreple yelkovan arasına
Durmadan döner durur
Köşe başında bir çocuk
Aç sefil çırılçıplak
Bakışları yakıcı acı
Günahsız
Ders almaya gerek yok
İçten bir bakış
Ve titrediyse yüreğin
Yeter.

Tam öğle vaktinde
Akreple yelkovan üst üste
Buluşur kucaklaşır
Köpek kediyle koklaşır
Dağ dağa kavuşur
İki yürek iki gönül
İki el

Ve iki dudak...
Akreple yelkovanın arası
Yavaş yavaş açılır
Uzaklaşır...
Zaman güneş ve ben
Gözler sönük
Yollar uzun engebeli
Bel bükük

Dudaklar çatlak
Kaşlar çatık
Gönüller buruk
Yürekler yanık
Ve

Kahredici yalnızlık...
Tekrar birleşir akreple yelkovan
Güneş batarken
Derin bir karanlık çöker
Yalnızlığımın üstüne
Siren sesleri
Son bakış
Bir damla hasret
ve o hasretten
Geriye ne kalmış
Acısı yüreğimi kaplamış
Beklemekteyken öylece
Gün durur
Kalbim durur
Zaman durur
Akreple yelkovan durur
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105894/akreple-yelkovan.html>

DOKUNMA YANARSIN

DOKUNMA

Beyaz saçlarıma dokunma!
Her tekine bir hikaye yazılır.
Issız gecelerde birden,
Ağrı düşer sinir uçlarına,
Sonra tek tek düşmeye başlar.
Aynalar şaşar bu işe.
Kirpikler ok misali
Her zaman dimdik,
Kimi zamanda ıslak ve mağrur...

Saçlarıma dokunma, yanarsın!
Sert rüzgarlar değdi uçlarına.
Kirazın rengiyle arkadaş oldu.
Ayva gibi sararıp soldu
Kıpkızıl sıcaklarda yaprak gibi kurudu.
Miğferimle yoldaş oldu
Bembeyaz çöllerde...

Saçlarıma dokunma ağlar.
Vadilerin uğultulu sesi gizlidir uçlarında.
Rengini dağın tepesindeki kardan almıştır.
Çileye ,hüzne, hasrete dayanıklıdır.
Düşerken toprağın üzerine,
Kıpkırmızıdır,
Vatan güllerinin açtığı
Yerde.
Kutsal nefesiyle,
Sımsıcaktır,
Ana kucağında.
Saçlarıma dokunma sakın
Yanarsın!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106025/dokunma-yanarsin.html>

BEN BURALARIN ADAMI DEĞİLİM

BEN BURALARIN ADAMI DEĞİLİM
Ben zaten buraların adamı değilim.
Bunu yıllarca önce anlamıştım.
O gün bugün ben,
Boğuşup dururum hep;
Ruhumu kemiren,
Sebebini bilmediklerimle...

Hep bekledim,
Bir kuş gelse uzaklardan;
Öpse beni yanaklarımdan.
Alıp ruhumu kanatlarının altına,
Uçup gitsin isterim.
Neresi olursa olsun,
Yeter ki mavisi olsun.

İstek bu ya işte:
Kimisi sevgi ister,
Kimisi ekmek.
İkisini de bulmak kolay.
Ben, bende olmayanı isterim.
Gökyüzün yüceliklerin de:
Neresi oluşa olsun,
Yeter ki mavisi olsun.

Hürriyetin sonsuz nimeti vardır.
Benimse arzularım bir oktur.
Deler geçer karanlıkları.
O kuşu isterim hala.
Derdimi bir tek o anlar.
O çıkarır beni karanlıklardan.
Ancak o huzur verebilir bana.

Ben buraların adamı değilim.
Ben kuşlarla yaşayacağım.
İstedğim,
Hürriyet ötesi bir şey belki ama...
Kuş sesinden anlarım ben.
Onların bakışlarıyla mutlu olurum.

Gitmek isterim
İnsan eli değmeyen
Mavisi olan
Her yere...

Kuşların kanatlarında uyumak,
Onlarla oynamak ,onlarla şakalaşmak,
Onlarla yaşamak istiyorum.
Ben buraların adamı değilim.
Arar bulurum kendimi umut bu ya
Bir kuş sesinde,
İnsan eli değmeyen,
Mavisi olan
Her yerde...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106127/ben-buralarin-adami-degilim.html>

GÜNEŞ

GÜNEŞ

Güneş vurunca çocuğun gözüne.
Yüzü güler güneş olur hemence.
İnsan güneşi görünce,
Bütün kötülükler erir gider ecele,
İyilik tohumları ekilir yüreklere!

Dereler, göller, denizler buharlaşıp,
Çıkınca bulutların üstüne,
Yağmur damlaları iner yer yüzüne.
Ekinler karışır alın terine.
Hastalık gelemes güneş vuran yere.

Akşam batar, kaybolur güneş,
Gündüzün kıymeti anlaşılın diye.
Gecenin karanlığı ayrı bir değerdir.
Uyursun rüyalar içinde...

Yeni gün,
Yeni bir ümit demektir.
“Gün ola hayrola” boşuna denmemiştir.
Gün demek güneş demektir.
Gün demek ilim demektir.

Güneş der alemleri ,
Gösterir Yüce Peygamberi.
Ufuktan doğdu bir güneş gibi.
Atatürk'tür dünyanın eşsiz lideri.

Cahilliğin, karanlığın üstüne,
Bir güneş gibi vurur;
Yunus, Mevlana, Hacı Bektaşî Veli,
Fatih, Ulubatlı Hasan gibi niceleri...

Güneş vurmazsa çiçekler açamaz.
Cana can, damarlara kan gelemes.
Yüzüme, aklıma, gözüme güneş vursun.
Ruhuma, gönlüme sevgiler dolsun.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106246/gunes.html>

GÜNEŞ ÖĞRETMENİ VURMUŞLAR

GÜNEŞ ÖĞRETMENİ VURMUŞLAR

Yusuf Yılmaz

Güneş öğretmeni vurmuşlar.

Ağlayan bir çocuk olmuşum.

Hıçkırıklar bir mih gibi beynime vurup duruyor.

Başıma kaynar sular dökülüyor.

Delirmek üzereyim.

Güneş öğretmeni vurmuşlar!

Aydınlık gitmiş karanlık gelmiş..

Kara bulutlar sarmış göğü.

Ay kaybolmuş.

Üşüyorum.

Güneş öğretmeni vurmuşlar!

Okulunu kapatmışlar.

Çocuklar sahipsiz kalmış

Çocuklar güneşsiz.

Çocuklar yetim .

Güneş yere uzanmış,

Kanlar içinde.

Çıldırarak üzereyim.

Güneş öğretmeni vurmuşlar!

Dumanlar tütüyor.

Neresi yanıyor acaba?

Silahlar hiç susmuyor.

Köpekler havlamıyor.

Burası ne biçim köy?

Güneş öğretmeni vurmuşlar.

Her taraf kan.

Bir tarafta plan defteri,

Öbür tarafta kalemler.

Yeni aldığı gözlüğü kırılmış.

Parmağında altın yüzüğü,

Pırıl pırıl parlıyor.

Belli ki yeni nişanlı,

Belki de nişanlısının haberi yok.

Güneş öğretmeni vurmuşlar.

Yüreğim kan ağlıyor.

Güneşi söndürdüler.

Nasıl haber versek?

Baba sabırlıdır.

Ana yüreği buna nasıl dayanır?

Ne desek,

Ne etsek,

Nasıl haber versek?

Bilemiyorum...

HAYAL

HAYAL

Benim gözüm hep gökyüzünde
Bir o yıldızda bir bu yıldızda
Hayal mi gerçek mi bilemesem de
Ateş böceği gibi yanar söner
Gecenin karanlığında
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106474/hayal.html>

ŞEHİTLERİM NEREDE

ŞEHİTLERİM NEREDE

Bende geldim sizin yanınıza.
Terk ettim bütün sevdiklerimi.
Elveda demiştim zaten gelirken.
Onlar benim Anam babam.

Ben hülyalarımı yaşadım zaten
O dağlarda.
Beyazlar içinde bir gelinle
El ele tutuştum.
Gece ay ışığında
İncecik parmaklarına
Kına yakmıştım.
O parmaklar
Okşardı saçlarımı.
Üşümesin diye tetik tutan ellerime
Üflerdi...
Esen rüzgarlardı,
Karlı dağlardı.
Budur benim sevdam.

Vatanımın bir zerresini
Değişmem dünya malına.
Gözlerim kurban olsun,
Yücelerin yücesi dağlarına.
Her şeyim her şeyim feda olsun,
Söz konusu vatan olunca.
Budur benim davam.

Vatan borcu namus borcudur.
Haram olsun kem gözle bakarsam.
Unutup gaflete düşersem.
Bırakıp kaçarsam,
Ateş olsun yediklerim.
Budur benim kavgam.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106594/sehitlerim-nerede.html>

PENCEREMDE

PENCEREMDE

Kara taştan yapılmış
Duvarın hemen üstünde,
Camı çatlak ve kirli,
Demirleri paslı,
Küçük bir pencere.
Yaklaşıyorum cama
Acımı çakıyorum
Gök gürültüsüne.
Gözyaşlarımı gömüyorum
Yağmur damlalarına.
O anda,
Bir serçe konuyor
Pencerenin demirine.
Bir hasrete,
Bir sevgiye, bir taze ekmeğe,
Bir tebessüme acıkmış
Bir şekilde
Bakıyorum,
O minnacık gözlerine
Serçenin.

Biraz sonra uçup gidecek
Hürriyetin maviliklerine.
Ben yine bu karanlıkta
Hayallerimle baş başa kalacağım.
Ve uzun uzun arkasından bakacağım
Serçenin.

Ve bulutların arasından
Akıp giden şimşeklerin,
Yanıp sönen kıvılcımları,
Kamaştırırken gözlerimi
Dört döneceğim odamın içinde.

Güneş batarken ufukta
Resimler çizeceğim.
Al yazmalı gelin resimleri.
Güneş renginde...
Güneşin üzerine...

Yüreğime prangalar vurulacak yine.
Biraz sonra
Uykuya yumulmadan
İyi geceler demek istiyorum aya.
Bana gülümseyen aya,
Prangalarımı çözen aya...

Yine sabah olacak.
Güneş yine doğacak.
Ben güneşin üzerinden
Resim çizmeye devam edeceğim.
İçimden teşekkür edeceğim
Aya ve güneşe.

Bir damla nefes,
Göz ucumda alevden bir ışık,
Penceremde.

Kız kulesi görünüyor!
“Eminönü’nde ekmeğın arası balık yerken!”

Penceremde!

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106703/penceremde.html>

SUYUN RENGİ

SUYUN RENGİ

Bulutta gizli bir sır,
İner yer yüzüne, incidendir.
Denizde, koyu mavi.
Gökyüzünde, açık mavi.
Dereler kızarsa, sarı.
Durulursa, ayna gibi,
Başındaki ağacın yeşiline bağlı.
Eylül ayında ise altın.
İçerken bardağın.
Pişerken lahananın.
Bahçede çayın.
-Söyle bakalım su ne renktir?
-Su her renktir.
Çünkü su azizdir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106822/suyun-rengi.html>

İNDİRİN O AFİŞLERİ

İNDİRİN O AFİŞLERİ

O bayrak değil miydi?

Çağların başları üzerinde dalgalanan

O üniformayı giyip işaret parmağını uzatarak

“İlk hedefiniz Akdeniz’dir, ileri “ diyen komutan

Bir vatan bıraktım size lekesiz gölgesiz

Üşüştü alçaklar bulunca yüzü

Gasp ettiler Yurdumun kalelerini

O bayrak değil miydi?

Plevne de Sakarya da yükselen

O üniformayı giyip yıldızlarıyla

Şimşek gibi çakan

Yıldırımlara meydan okuyan

Şimdi ne oldu da

Afişlerde oldu perişan

İstemem bayrağım da

Ay ve yıldızdan başka bir şey

Üniformama dokunmayın

Çekin o kahpe ellerinizi

İndirin artık o afişleri

İndirin .

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106931/indirin-o-afisleri.html>

FAZLA SEV

FAZLA SEV

Nasıl anlatayım bilmem ki
Beni daha fazla sevmeyi...
Yağmur yağarken
Birden güneş açar ya.
Bahçede gezerken
Bir çiçeğin kokusu vurur burnuna,
Re hasına bayılırsın ya
Kuşların hepsi güzeldir de
Hepsi uçar da birisi yanaşır yanına ya.
Herkes merhaba dersinde
Birine derdini açmak istersin ya.
Bir çok kravatın vardır
Ama en çok birini takarsın.
Hafta sonunu iple çekersin.
Kendini en zinde en rahat en huzurlu hissedersin.
Hani susayınca buz gibi bir su içersin ya.
Bir düğümü, zor bir matematik sorusunu çözersin ya.
Ağlayan bir bebeği teselli edersin.
İşte biraz daha fazla sevmek öyle bir şey...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107047/fazla-sev.html>

MAVİ DÜNYAM

MAVİ DÜNYAM

Yüzüyorken denizde bugün,
Hava güzel ve sakin.
Midyeler sanki bir sanatçı tarafından özenle
Yapıştırılmış kayalara.
Yengeçler beni hissedince hepsi birden
Kaçıyorlar kayaların arasına.
Kimisi de suda gıdıklıyor ayakları mı.
Onlar bu denizin sevimli, akıllı yaratıkları.

Deniz, kum ve güneş
Kıyısında yeşil yosunlar,
Yengeçler ve deniz anası...
Hele sakin bir yerdeysen
Ve akşam üstü güneş batarken:
Hangi ressamdır bu
Güneşin öptüğü sarı cam ormanlarını çizen.
Kıyısında iki sevgili fısıldaşırken.

Yüzerken sarılırsın deniz analarına.
Tuzlu su, tatlı tatlı yakar gözlerini.
Serin bir rüzgar okşarken saçlarını.
Tabiat ana bir başkadır.
Onun gülümsemede gizlidir;
Bir sır bir mucize.
Gülünce çiçekler açar.
Kızınca fırtınalar kopar.
Yanarsan çaresi vardır elbette.
Bulutlar koşarken sağa sola,
Bir de bakmışsın yağmur yağıyor üzerine.

Ey tabiat ananın memesini emen çocuk.
Ey taşın ortasından çıkan filiz.
Ey suyu ateş yapan güç.
Bu denizin ucu nerede?
Hepsi de aynı seviyede.
Bir yürek ki milyon kere milyon çarpar da
Bir defa bile bile sitem etmez,
Öylesine bağlıdır tabiat anada ki ahtı vefaya

Çölde kıvranan yılan,
Ateşin eritemediği kin,
Katılaşmış vicdan,
Benliğe yağlı bir urgan gibi sarılan nefret duygusu,
Tabiat ananın kucağın da hayat bulamaz.
Denizin deryasında erir.
Yerini sevgiye merhamete bırakır.

Deniz, kum, güneş,
Deniz anası ve yeşil yosunların arasında
Ayağımı gıdıklayan yengeçler...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107168/mavi-dunyam.html>

NECMETTİN ÖĞRETMEN

NECMETTİN ÖĞRETMEN

Daha yirmi üç yaşında,
Önünde uzun ömrü olan, bu öğretmenden
Ne istediniz?
Necmettin öğretmeni öldürmekle,
Sadece onu değil,
İnsanlığı, haysiyeti ,şerefi de katlettiniz.

Dünyada çok kahpe örgütler gördük.
Ama hiç biri sizin gibi bir öğretmeni öldürüp,
Derenin suyuna atmadı.
Siz o kadar adisiniz.

Sizi o yüce dağların,
Davasını güttüğünü zannettiğiniz
İlencine bırakıyorum.
O karlı dağlara yakışmayan,
Kara, kapkara, korkak ve şerefsiz
Ruhunuzu, havale ediyorum;
Necmettin öğretmenin kalem tutan ellerine.
Işık saçıp sizin çocuklarınızı
Aydınlatacağını engellediğiniz
O güneşten gözlerine.
Gidin cehennem dibine.

Öğretmenim:
Gittiğin her yerde,
Bayrak bayrak dalgalanırsın.
Hüzünlü duygularla
Yükleri dağlarsın.
Bunca zahmet bunca çile,
Zalimin elinde pençe.
Bekler pusuda kalışçe.
Vurur seni arkadan kahpece.

Sanma şehidim seni unutacağımı...
Her bayram sabahında kuşlar uyurken,
Ellerimi uzatıp Mevla'ya
Dualarımı göndereceğim ruhuna.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107276/necmettin-ogretmen.html>

BABAMIN MEZAR TAŞI

BABAMIN MEZAR TAŞI

Bak işte ben yine geldim
Son varacağım yere.
Merdivenlerden inerken
Son basamakta ne düşündüm?
Daha dün gibiydi çocukluğum
Babamın yeni tıraş olmuş gül yüzü,
Bir gülse de başımı okşasa dediğim,
O gönlümü mest eden hatırası.

Mezar taşında aynalar,
Başucunda taze gül çiçeği
Ve toz pembe karıncalar.
Haber veriyor sanki
Öbür dünyadan.
Selvi ağacının gölgesinden
Gel ,gel dercesine.
-Dur, yapacak işlerim var.
Susamışlar su bekliyor,
Mazlumlar adalet...

Karıncalar kadar olmadık
Yol bulup geçerken azıklarıyla.
-O dünyada ne cevap vereceksin?
Bende tutmuştum kenarından mı diyeceksin.
Karıncalar kadar olmadık!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107377/babamin-mezar-tasi.html>

GÜNEŞLİ GÜNLER YAKIN

GÜNEŞLİ GÜNLER YAKIN

Ben hürriyetin gül çiçeği olmak isterim.
Ne bağıyım bilmediğim kuru safsatalara,
Ne koşarım çağrıldığında boş kafalara.
Ben yüreğimin sesini dinlerim.

Sahte, kalpazan , korkak ve samimiyetsiz,
Yolcularla yürümek istemem.
Kasırgalarla, fırtınalarla, ölümlerle eğlenen,
Korkusuz kahramanlardır benim rehberim.

Dünyayı bölüşüp paylaşmışlarsa;
Zalimlerin, riyakarların ve sahtekarların kapısında.
Bir gün Kürşat'ın gür sesi duyulur.
O mukaddes ata ocağında.

Mazlumların ahı birleşince yüreklerde,
Yollar ayrılacaktır.
Çakallaşmış kurtlar belli olacaktır.
Göreceksin ilk önce onlar kaçacaktır.

Türk, töre, turan;
Bunlardır bizi ayakta tutan.
Ergenekon, Ötüken ilk anayurt.
Ufukta görününce bir bozkurt.
Anla ki güneşli günler yakındır.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107479/gunesli-gunler-yakin.html>

GÜVERCİNİM UÇTU

GÜVERCİNİM UÇTU

Birisi gidiyorsa bugün uzaklara,
Yüreğimde bir boşluk olacak biliyorum.
Doldururum orayı gözyaşlarımla.
Suskun dudaklarım hadi,
Bir şeyler söyle:
Uğurla onu yeni bir şiirle.
Üzülme, insan, uzaktayken bile sevebilir.

Uçan kuş mu oldun şimdi sen.
Daha dur bakalım.
İhlamurlar yeni açtı.
Erikler nahoştu,
Yeni tatlandı.
Bir tutam Trabzon peyniri,
Ekmek içi köfte,
Bir şey almadan mı gidiyorsun?
Her namazda etiğim dualardan,
Hiç olmazsa avcumun içindekileri al.

Her akşam bağrıma,
İpekten mavi bir kelebek gibi konardın.
Gülen gözlerinin hayalinden,
Artık ne kaldı geriye,
Evin duvarlarına yansıyan.

Hayat bu;
Bir zamanlar askere,
Babamda beni,
Aynı duygularla uğurlamıştı.

Babalar ah babalar...
Anneler belli ederken çığlıklarını,
Babalar erkek ya
Olur ki bir gören olur,
Beklerler gecenin karanlığını.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107586/guvercinim-uctu.html>

KOŞ GEL

KOŞ GEL

Güzellikler içinden
Yayladan düğünden
Yürümüşüm gelmişim
Orda bulmuşum
Çiçeklerim suyum huzurum
Yaşamak gülmek demektir.

Kitaplarımla baş başa kalmışım
Okulda öğretmenlerim
Sıra arkadaşlarım
Sağdan sola soldan sağa
Başarmak okumak demektir.

Ümitsiz olmak
Yazmaz benim defterimde
Her sabah her filiz
Alnıma vuran güneş
Kalbimin sesi dik duruş
Zafer kararlı olmak demektir

Bir tebessüm bir selam
Yaklaşmak ve hoşlanmak
Yan yana yürümek
Zorlu ve dik yamaçları aşmak beraberce
Aynı yol aynı hedef
Mutlu olmak sevmek demektir

Koş gir koynuna
Bir şey fısılda annenin kulağına
Anlasa da olur anlamasa da
Nefesini duysun yeter
Ana olmak yürek demektir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107688/kos-gel.html>

KENDİN OLMAK

KENDİN OLMAK

Daha iyi ne yapabilirim
Bir ağaca su dökülebilir miyim
Birin elinden tutabilir miyim
Yarın geç olmadan
Bir şeyler yapabilir miyim
Sevebilir aşık olabilir miyim
İnsan olmanın zevkini çıkarabilir miyim
Haklı bir direnişe katılabilir miyim
Henüz vakit varken
Fırsatları değerlendirebilir miyim
Zorda olsa kendimi tutabilir miyim
Gönlümce yaşayıp
Umuda yol alabilir miyim
İlahi adalete güvenip
Sabırla bekleyebilir miyim
İncinsem de incitmeyebilir miyim

Kendine bak önce
Özüne sözüne benliğine
Kim ne demiş ne yemiş bana ne
Su gibi akıp
Kelebek gibi soluyabilir miyim
Kendim gibi olabilir miyim
Ondan haber ver

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107808/kendin-olmak.html>

YOLCULUK VAR

YOLCULUK VAR
Yolculuk var
Vapur kalkmak üzere
Geç kalma sakın
Ayrılık var
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107930/yolculuk-var.html>

AY VE YILDIZ

AY VE YILDIZ

Bir rüzgar esti şafakta
Dalgalandı çağların başında
Şimşek gibi bir hızla
Göğün doruğunda
Yükseldi ay ve yıldız

Bayrağı yere düşürmedi
Düşmana boyun eğmedi
Canını vermeden önce o yağız
Sarıldı hürriyetin bağrına
Yüceldi ay ve yıldız

Vatana kem gözle baktırmadı
Bayrağa kara leke düşürmedi
Kanı ile yıkadı
Öptü koydu koynuna
Işık gibi parladı ay ve yıldız

Cepheden cepheye haykırdı
“Ey Türk vur” dedi
Vatanıma göz dikenlere kız
Çanakkale de Dumlupınar da Sakarya da
Şaha kalktı ay ve yıldız

Şu tepede bir bayrak nazlı
Öğle sakın sessiz
Gölgesinde yatıyor bir atsız
Huzur içinde Türk toprağında
Dalgalanıyor yine ay ve yıldız
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108032/ay-ve-yildiz.html>

TÜRKMEN KIZI

TÜRKMEN KIZI
Türkmen Kızının,
Yanakları elma elmadır.
İp incedir parmakları.
Yapmacık değildir bakışları.

Türkmen kızını,
Mevlam özenerek yaratmış.
Ruhuna,
Sevgi, şefkat, merhamet katmış.

Duruşundaki asalet,
Meleklerle inat.
Çiçeklerin arasında
Pembe bir güldür Türkmen kızı.
Ay ışığında fark edebilirsin ancak,
Burnunun Gül tomurcuğu,
Gözünün bal rengi olduğunu.

Ayakları yalındır.
Cana yakındır.
Türkmen Kızı adıdır.
Aslında o gerçek bir masalın,
Gerçek peri kızıdır.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108185/turkmen-kizi.html>

BENİ YAKAN

BENİ YAKAN

Beni yakan sen değilsin güzelim.
Hayat denilen bu kahpe düzende,
Mazlumlar ağlarken, şımarık züpperin
Kahkahalarıdır beni yakan.

Anlamaz kimse neye kızdığımı.
Ayırt edemem, seçemem,
Ağzım kanar, dişlerim kırılır.
Pirinçlerin içindeki siyah taşlar değil,
Beyaz taşlardır beni yakan.

Bütün dünyanın yılanları, çıyanları,
Karşımda dursa yılmam.
Nazilli de rıhtımda,
Elli kişiyle Yunan'a
Kan kusturan kahramanları,
İhbar eden komşumdur
Beni yakan.

Enikler büyüdü yurdu sardı.
Özge Can kızımızı
Köpekler ısırıldı.
Asın bu şerefsizleri asın !
Bir kaç gün ah vah deyip,
Unutanlardır beni yakan.

Memleketimin ekmeğini yiyip
Kırk bin kişinin katiline,
Ağıt düzen,
Yağ yakan,
Vidansızlardır beni yakan.

Bunca haksızlık, hukuksuzluk,
Soygun, vurgun, hırsızlık
Ayyuka çıkmışken;
Camiye girenken,
"Geç onu geç" diyen
Müslümanlardır beni yakan.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108341/beni-yakan.html>

BİR ÇANAKKALE GEZİSİ

BİR ÇANAKKALE GEZİSİ

Dur Gardeş: Nereye gidiyorsun?
Bu bastığın toprağın kutsiyetinin
Ne olduğunu biliyor musun?
Şirin ilçe Eceabat'tan gireceksin
Ece Halil tarafından fethedilmiştir.
Necmettin Onattı'nın "dur yolcu" şiiri,
Çam ağaçlarıyla kaplı tepede,
"Hürriyet zevkini tattığı yerdir!"
Görmeden geçme.
Boğaz Kesen Rumeli Hisarı,
Kilitbahir Kalesi'nin aynısı.
Uçan kuş bile
Ona sormadan geçmezdi.
Anadolu insanının alın teri,
Taşdığı cephanenin mermisi,
Namazgah ve Hamidiye Tabyaların da
Korunuyor özenle.
Seyid Onbaşı
Bir an durdu:
Karşıda,
Namusuna göz dikmiş,
İngiliz zırhlısını gördü.
Birden gözleri döndü.
İki yüz yetmiş kilo mermiyi
Kaldırdığı gibi
Topun namlusuna sürdü!
O top mermisi değildi!
Türkün çeliğe dönmüş tokadıydı!
Bütün milletin ağırlığını taşıyordu.
Patladı!
Olean Zırhlısı'nın dümenine isabet etti.
Döndü döndü...
Ve denizin dibine gömüldü!
Bütün dünya gördü,
Türkün gücünü.
Mecidiye Tabyası
Yoğun deniz bombardımanlarıyla
Yok edilmiş.
Şehitlerin ruhu göğe yükselmişti!

Havuzlar Şehitliğinde,
Beş bin şehit yatmakta.
Yüzbaşı Kemal Bey
Cennette!
Peygamber ile birlikte
Çanakkale'yi seyretmekte.
Eski adı Kirte,
Yeni adı Alçitepe.
Balkanlardan gelen Türk'e
Atasından hediye.
Metre karesinde
Rastlanır altı bin mermiye.
Son ok.
Son kurşun.
Ve kaçan düşman!
Sargı yeri,
On sekiz bin şehidin açısı.
Dayanamamış selvi ağacı,

Burum burum burulmuş.
Sirtına Türk tarihi vurulmuş.
On binlerce şehidin kemikleri
Yığılındır Zığındere de.
Bize el sallıyor sanki
Köpeği ile birlikte yatıyor,
Şehitlikte.

O şehitler ki
Yatıyorlar bu koyda,
Çocuklarıyla birlikte,
Elleri koynunda!

Yenilginin acısını yaz
Hales Anıtına.
İstedığın kadar hayel et.
Çanakkale'yi sakın unutma.

Yirmi dört saat
Düşmana bir adım attırmamış,
Ezineli Yahya Çavuş,
Çarpışarak şehit olmuş!

Düşman kan gölünü görünce,
Geminin dışına çıkmak istemedi.
Süngü zoruyla savaşa sürüklendi.
Eriyik halinde maden parçaları,
Morto koyunda hala durmakta.
Zenci, İngiliz, Fransız, Senegalli, Hindu
Madalyalarıyla birlikte yatıyorlar burada.

Çanakkale'nin
En hakim yerinde ki
Hisarcık Tepesini
Göreceksin.
Çanakkale Şehitler Abidesini,
Savaş Eserleri Müzesini,
Abide Şehitliğini...

Kur'an-ı Kerim ve Şehit Mektupları
Titretir insanı!
Anzak Koyunu,
Bir tarafta Conk Bayırını,
Diğer yanda Anafartalar'ı
Ve yüce başbuğun ruhunu hissedeceksin!

Türklüğün kalbinin attığı yeri,
Bütün sinir uçlarının toplandığı yeri,
Canab-ı Allahtan aldığı güçle,
Emri veren
Ve
Geri dönmeyen,
Milletin namusunu, şerefini,
Toprağını, bayrağını, istiklalini
Korumak için o mübarek Komutanın...

İslamın son kalesi,
Türklüğün son nefesi sönmesin diye,
Ölümü emreden,
Böyle bir komutan var mıdır tarihte?
Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ten başka.
Bilen varsa söylesin?
O diyor ki
"Karşılıklı siperler.
Mesafe sekiz metre.
Ölüm muhakkak!
Birinci siperdekiler ölüyor.
İkincisi onların yerine geçiyor!

Öleni görüyor.
En ufak bir futur yok!
Sarsılmak yok!
Bilenler Kur'an okuyor,
Bilmeyenler kelime-i şehadet getiriyor"
Türk askerindeki bu ruh,
Çanakkale Savaşını kazanan ruhtur.
Elli Yedinci Alayın
Tek bir eri bile hayatta kalmadı.
En yaşlı gazi Hüseyin Kaçmaz,
Bir elinde bastonu,
Diğer elinde kız çocuğu,
Esir düşmüş.
Nice savaflara katılmıştır.
Düşmana taş ve sopa ile saldıran
Mehmet Çavuşlar...
Arı Burnunda,
Çanakkale ile birlikte
Türklüğün kalbinin attığı her yerde,
Her hücrelerinde,
Çanakkale'nin Her yerinde
Ayrı ayrı destan yazıldı.
Onlar vazifesini yaptı.
Şimdi sıra bizde.
Çok çalış.
Oku oku oku
Bir daha oku
Ve
Çanakkale'yi asla unutma.
Unutturma.

Her Türk çocuğunun hakkıdır:
Ömründe bir kez olsun
Çanakkale'yi
Gözleriyle görmesi
Ve yüreğine gömmesi
Ve aklından hiç çıkarmaması... gerekir.

Çünkü:
Onlar nefessiz kaldığı için
Biz bugün nefes alıyoruz...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108501/bir-canakkale-gezisi.html>

KARAKÖYDEN BEŞİKTAŞ MEYDANINA (Sessiz Çığlık)

KARAKÖYDEN BEŞİKTAŞ MEYDANINA (sessiz çığlık)

Elim arkamda Karaköy'den Beşiktaş'a
doğru gidiyorum.
Sahile vuran dalgalar
ve sabahın ilk ışıkları...
Dalgalarla öpüşen kayaların
oluşturduğu baloncuklar
güneşin ışıklarıyla
ateş böcekleri gibi yanıp sönüyor.
Hava güneşli tatlı bir rüzgar esmekte.
Günlerden cumartesi.
Adalar İskelesinin önü ana baba günü,
gelenler kadar gidenlerde var.
Az ileride Üsküdar iskelesi
aynı şekilde kalabalık.
Küme küme sarı laleler dikkat çekiyor.
Yanı başında ismini bilmediğim renk renk çiçekler...
Dört sütun üzerine oturtulmuş
Fatih'in altın renkli tuğrası,
selam veren yeniçeri askeri gibi.
Tarihi abide güzel bir çeşme.
Az ileride Bezm-i Alem Valide Sultan Camii.
Şadırvanda ak sakallı bir dede
abdest alıyor,
duru, tertemiz ve sade.
Minareler kalem gibi göğsü doğru,
minberleri tunçtan,
mihrabı altın renkli dantel işlemeli.
Dolmabahçe'nin önü
çok kalabalık,
iğne atsan yere düşmez.
Her yer mor pembe lalelerle dolu.
Turistlerin çoğu gömlekçe geziyor.
Dolmabahçe Sarayı'nın arka yolunda,
yamaçlardaki yüz yıllık çınarlar,
yeşiller giymiş gelinler gibi...

Her elli metrede bir kapı,
her kapı ayrı ayrı işlenmiş,
her birinde ayrı bir mana var.
Ana kapı başlı başına sanat şaheseri.
Deniz müzesinin boğaza bakan yüzünde,
sıra sıra dizilmiş toplar,
ucu havaya kalkmış
geleni gideni selamlıyor.
Kız Kulesi trafik polisi gibi,
yanından geçen irili ufaklı gemilere
dur, geç diyor.
Karşıda gerdanlığa benzeyen boğaz köprüsü,
kıyılarına da sandallar,
sıra sıra dizilmişler,
dalgaların ahengiyle dans ediyorlar.

Saat on üç
Beşiktaş Meydanındayım.
Ve Sessiz Çığlık başlıyor.
Arif Nihat Asya'nın
"Bayraksız olamam" şiiri okuyorum.
Kulaklarını çınlatıyorum:
Dik duruşlu kahramanların,

Annelerimizin, bacılarımızın,
vatan denince gözleri dolan,
bayrağı görünce gururlanan,
o asker eşlerinin...
Onların kararlı, vakur duruşları,
Yağmur, kar demeden
her cumartesi ,
bu meydanda,
haksızlığa, hukuksuzluğa
karşı çıkışları,
gerçekten çok gurur veriyor.

Bilge Öğretmen Hasan Zeki Kalay
Birlik beraberliğimizin teminatı
“Türkçenin önemi” üzerine
Çok güzel konuşuyor.
Türk ordusuna kurulan kumpası anlatıyor.

Türk Askerine bu yapılır mı?
İşte yalan olduğu meydana çıktı.
Ne olacak bu kaybedilen canlar,
çalınan rütbeler,
annelerin ahı,
çocukların istikbali.
Hepsinden önemlisi
bu memleketin hali ne olacak?
Yazık çok yazık !
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108661/karakoyden-besiktas-meydanina-sessiz-ciglik.html>

ÇORUMDAN GEÇTİM

ÇORUMDAN GEÇTİM

Bir gece Çorum Ovasından geçtim.
Uçsuz bucaksız buğday tarlalarından.
Kiraz ağaçları, ay çiçeklerinin arasından...

Bereket, gecenin karanlığına gizlenmiş
Bekliyordu sabahı.
Sabahta güneşi,
Sevdalar gönülleri,
Çiçekler arıları,
Başaklar kuşları,
Bayrak ise rüzgar bekliyordu.

Benimse hayalimde
Karadeniz'in masmavi suları vardı.
Ve kayalara uzanmış
Ufuktan geçen gemileri hayal ediyordum.
Rüyaya dalmış,
Bulutların üstündeyim.
Uyandım, elime valizimi alıp
Hayatın gerçeğine yöneldim.
Çileler arkadaşım oldu.
Öğrenirken, öğretirken:
Bir tomurcuğu sulayıp,
Büyütüp ,sevgi çiçeklerine katmanın mutluluğu,
Tek tesellim oldu.
Umuda uğurladım onu.
Yıllar sonra telefonda bir ses:
"Öğretmenim bayramın kutlu olsun!"

Şimdi kayaların üstümde,
Aklım Çorum Ovasında,
Ay çiçekleri topluyorum bulutların arasında...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108772/corumdan-gectim.html>

ÇİLE

ÇİLE

Gönlümdeki bu sızı hiç gitmedi

Sen gittin gideli.

Omuzum bu ağır yükü çekemedi.

Dik durayım derken.

Büsbütün eğrildi.

Perde oldu göz kapaklarım,

Her şeyi göremedi.

Ahlar vahlar da para etmedi.

Demir parmaklara döndü kirpikleri...

Karanlık odamda,

Güneşi beklerken bile

Felek yeni yükler ekledi sırtıma.

Bütün sevdiklerim de terk etti beni...

Ben çileyle doğmuşum.

Çileyle büyümüşüm.

Ne zaman bitecek bu çile dersene?

Geleceğini duyduğum gün belki...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108908/cile.html>

AMİRALİN ANISINA

AMİRALİN ANISINA

Her seferden dönüşünde
Güneş doğardı evine.
Işık olur, sevgi olur,
Merhamet ve neşe olurdu, o sevinçle.
Bir demet çiçeği sununca eşine!
Görünce sevinir,
Dokununca gül kokar,
Bakınca gözleri dolardı.
Göz pınarında biriken pınarlar
Ona ayrı bir güzellik katardı.
İşte hasret böyle bir şey.
İşte kavuşmak böyle bir şey.
İşte sevgi böyle bir şey.

Kaybetmekte var kaderde.
Bugün amiral Çakmak Komutanımızı
Kaybettiğimiz gibi.
Sılda çektikleri çileleri,
Türk Vatanını yükseltmek için
Verdiği uğraşları,
Emperyalistlerin kurduğu tuzakları
Dost kazıklarını
Asla unutmayacağız.

Rahat uyu.
Nur içinde yat.
Elinde eve getirdiğin
Bu bir demet çiçek,
Mezarının baş ucunda,
Adını verdiği Tuğçe kızına
Tuğ olsun.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109021/amiralin-anisina.html>

BAYRAĞIM

BAYRAĞIM

Bakırköy meydanında oturmuşum,
İstanbul'u seyrediyorum.
Rüzgar şırıl şırıl.
İçimde bir şeyler kıpır kıpır...
Meğer gözüm dalmış,
Ay yıldızlı nazlı bayrağa...
İnsanlar mutlu mesut.
Bu neşe bu şenlik...bu kahkaha...

Esin rüzgarlar esin,
Ciğerlerimiz bayram etsin.
Nazlı bayrağım dalgalandıkça
Özgürlük çiçekleri açsın,
Çocuklarımızın umut kapılarında...

Bak! Deden,
Şu karşı ki mezarlıkta yatıyor.
Ruhları süzüle süzüle,
İçimize ışık saçıyor.
Bu al bayrak dalgalanıyor diye
Huzur içinde yatıyor.

Her bayram çocukların elindesin.
Her Türkün gönlündesin.
Şerefim namusum her şeyimsin!
Hep yükseklerde yüceler desin.
Mavi göklerde durmadan
Dalgalan, ay yıldızlı bayrağım!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109124/bayragim.html>

DEDEM

DEDEM

Bir kazma bir kürek
Ve çelik bilekli bir adam.
Allah'ım bu nasıl sabır ki
O dağı damla damla kazarak,
Tarlaya dönüştürdü o adam.
Ağaçlarla, kuşlarla konuşurdu.
Yanında köpeği, bir şişe suyu
Ve bir parça mısır ekmeği ile
Akşamı ederdi.
Suyu boşa akıtmaz,
Meyveyi yer dalını kırmaz,
Kedileri yanından ayırmazdı.

“Toprağa, bitkilere, hayvanlara hizmet
Hakka hizmettir” derdi.
Vatan denince gözleri dolar,
Tobrağı anasından ayırmazdı.
Bugün,
Toprağı ve vatani tehlikede görse,
O ruh o imanla,
Mezardan canlanır gelir,
Bir nefes de!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109246/dedem.html>

BENİ YAKAN

BENİ YAKAN

Beni yakan sen değilsin güzelim.
Hayat denilen bu kahpe düzende,
Mazlumlar ağlarken, şımarık züppelerin
Kahkahalarıdır beni yakan.

Anlamaz kimse neye kızdığımı.
Ayırt edemem, seçemem,
Ağzım kanar, dişlerim kırılır.
Pirinçlerin içindeki siyah taşlar değil,
Beyaz taşlardır beni yakan.

Bütün dünyanın yılanları, çıyanları,
Karşımda dursa yılmam.
Nazilli de rıhtımda,
Elli kişiyle Yunan'a
Kan kusturan kahramanları,
İhbar eden komşumdur
Beni yakan.

Enikler büyüdü yurdu sardı.
Özge Can kızımızı
Köpekler ısırıldı.
Asın bu şerefsizleri asın !
Bir kaç gün ah vah deyip,
Unutanlardır beni yakan.

Memleketimin ekmeğini yiğip
Kırk bin kişinin katiline,
Ağıt düzen,
Yağ yakan,
Vicdansızlarda beni yakan.

Bunca haksızlık, hukuksuzluk,
Soygun, vurgun, hırsızlık
Ayyuka çıkmışken;
Camiye girenken,
"Geç onu geç" diyen
Müslümanlardır beni yakan.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109351/beni-yakan.html>

NE HOŞ

NE HOŞ

Yağmur sonrası toprağın kokusu ne hoş
Ne hoş kuşların civıltısı kulaklarımda
Oturup bir çınarın gölgesinde
Gülümsemelerin ardından kakaha atmak
Şakalaşmak ne hoş

Sonra yürümek suyun sesine
Pınardan içmek
Doğayı sevmek yeşili korumak
Gökyüzüne doğru bakıp hayal kurmak
Selam vermek şükretmek
Dua etmek içinden ne hoş

Bir yanlış düzeltmek
İyilik etmek
Kırgınları barıştırmak
Ne hoş

Karanlıkta bir ışık görsem
Pır pır eder yüreğim
Bir ses duysam
Ne? Diye koşarım
Çare olmak ne hoş

Birisi gelse uzaktan
Gözlerimi elleriyle kapatsa arkamdan
“Söyle bakalım ben kimim” diye sorması
Ne hoş
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109454/ne-hos.html>

SUS

SUS

Tarihin derinliklerinden gelip,
Oğuz kağanın ruhundan ruh verdim
Fethettiğim yerlere...
Esmesin yeter ki yüz milyon yel,
Tanrı dağlarından...
Biz vatanımızın kıymetini biliriz.
Bu sana kaçınıcı ikazdır ey gafil!
Şimdi dalkavukluğu bırakın.
Bir hedefim var benim.
İmkansızı imkanı hale getire biliyorsan konuş.
Yoksa sus!
Bu çorak topraklara su gelecek.
Her yer yemyeşil gelinlikler içinde yüzecek.
Bu savaşı boşuna yapmadık biz.
Tanrıya söz verdik!

Amacımız cihan içinde barıştır.
Barış demek,
Bir birine sarılıp
Kardeşcesine yaşamaktır.

Ne güzel Türk adıdır Ardahan Sarıkamış.
Boynunda altından bir gerdanlıktır
İstanbul, Ankara, Muş...
Barış demek kazanıp zaferle,
Bir daha düşmana vermemektir,
Toprağımızdan bir karış!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109563/sus.html>

OH OLSUN

OH OLSUN!..

Bu gözler senin mi ?
Dün canlı canlı idi,
Bugün solgun bahara dönmüş.
Kanın mı çekildi ne?
Bacaklarını sürüyerek gidiyorsun.
Nerede kaldı o çelik kolların?
O bakınca can yakan gözlerin.
Gülüştüne destan yazılan,
Bebek yüzlü ceylan.
Bugün seni gördüm.
Görmez olaydım!
Beni yüreğimden yaraladın.
Utanırdın bir şey diyemezdin.
Ama bakışlarıyla gel derdin.
İşte şimdi geldim.
Söyle bakalım?
Çok şey söylüyorsun anlıyorum.
Dallı fistanın vardı.
Sana ne çok yakıştırdı
Yün çoraplarının işlemeleri hala gözlerimde...
Oya yapardın.
Şarkı söyledin,
Şehir kızlarına inat.
Siyah bakımlı saçların dökülürdü,
Gözlerinin önüne...
Şimdi o kız gitmiş, yerine
Çilelerin acısı yüzüne vurmuş,
Gözlerinin ferisi sönmüş,
Ayaklarını sürükleyerek giden,
Dumanlı havada yanıp sönen,
Deniz feneri gibi birisi gelmiş.
Kim bilir ne geçiyor şimdi içinden.
Tahmin ediyorum.
"Bu kahpe adamda kim oluyor?
İkide bir bıyık altından gülüyor.
Sanki kendisi çok çevik
Gözleri bile zor görüyor
Ömrümde bir kelime bile etmedim kendisiyle
Ne kurup yaşıyor zavallı
Kendini ne sanıyor
Oh olsun kalbime
Öyle demiyor
Gözler yalan söylemiyor
Yine de onu görünce
Şurada bir şeyler oluyor!.."

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109677/oh-olsun.html>

ÇİZGİ

ÇİZGİ

Çizgi değip geçme

Her çizgi başlı başına bir şey anlatır

Varlık ile gölgeyi ayırır

Alnımızın çizgisi en soylu çizgidir

Kader çizgisi

Hayat çizgisi

Geleceğimizin yoludur

Ah bu çizgilerin dili olsa da konuşsa

Bir romanı bir hikayeyi

Bazen bir çizgiyle anlatabilirsin

Bir alının ucuyla yere çizilen

Bir savaş taktiği

Bir plan

Bir milletin kaderini tayin eder

Okulda çizgilerle anlarınız dersi

Çizgilerle okuruz çizgilerle yazarız

Aklımıza onunla yön veririz

Geometri çizgidir

Fizik çizgidir

Işık çizgidir

İlme kolaylık veren çizgidir

Çizgi ile düşünür

Çizgi ile resim yaparız

Çizgi değip geçmeyin

Her çizgide bir mana vardır

Çizgilerin dili olsa da konuşsa

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109808/cizgi.html>

HAYAT

HAYAT

Nice gecelere gizledim düşlerimi.
Uyudum uyandım...
Bazen uçurumların başında durdum.
Yıldırımadı beni sarp kayalar.
Kartallarla arkadaş oldum.
Karıncayı ezmedim.
Duru pınarlardan su içtim kana kana...

Yüzümü gördüm ay ışığında.
Su kadar temiz su kadar aziz...
Yuvarlandığım zamanlar oldu.
Bir dal aradım,
Tutundum
Kızılıcak dallarına.
Ben bıraksam o beni bırakmadı.

Şefkatli kollarıydı doğanın
Bakışları derin derin...
Okşardı saçlarımı yumuşak ve serin...

Kara bulutların arasından,
Çakan şimşeklerin,
Önce kızıl ışığı,
Sonra yüreğimi titreten,
O kıyameti hatırlatan keskin ısılığı...

Acı bir rüzgar eser şuradan.
Kaçamazsın.
Yakalar seni arkadan.

Gerçekler ...Ah gerçekler...
Güçlü değilsen seni ezer geçer gerçekler.
Bir dost eli, bir tebessüm,
Yetişir imdadına.
Sevgide var unutma!
Tek değilsen, sakın korkma!

Kızılıcak dalları kopamadı.
Ben bıraksam bile,
O beni bırakmadı.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109910/hayat.html>

TRABZON DA SESSİZ ÇIĞLIK

TRABZON'DA SESSİZ ÇIĞLIK

Trabzon Meydanını çınlatan bu sese
Bir kulak vereyim dedim.
Böyle samimi böyle içten bir sesi
Duymamıştım uzun zamandan beri.
Biraz daha yaklaştım.
Bu korkusuz bu içten bu samimi ses,
Yüreklerle soğuk su serpiyordu.
Durup durup gözleri yağmurlaştırır,
Hüzünlü bakışları donduran bu ses,
Trabzon Meydanında yankılanıyordu.

Bu zalim bu kahpe dünyaya,
Meydan okuyan kahramanlara,
Vatanseverler gıpta ile bakıyordu.
Haksızlığa, hukuksuzluğa,
Kurulan alçakça tuzaklara,
Kumpaslara karşı,
Karanlığa meydan okuyordu
Bir avuç kahraman.

Atanamayan öğretmenlerin,
Bir parça ekmeği dahi rüyasında göremeyen gariplerin,
Yerinden yurdundan sürülmüş soydaşlarımızın,
Somada, yerin yüzlerce metre altında karın tokluğuna
Çalışan işçilerimizin,
Okuluna rahat ve özgürce gidemeyen öğrencilerin:
“Andımız okunmayacak,
Kimya dersi üç saatten iki saate inmiş,
Farazi derslerle beynimiz işgale uğramış,
Atatürk'ün aydınlık yolundan sapılmış,
Karanlık ve bağnaz bir ortamda okumak istemiyoruz”
Diye iç geçiren sessiz çığlıkların sesine de...
Tercüman oluyordu o kahramanlar.

Tarih şahittir.
O kahramanlar
Haklı çıktı.
Kınayanların kınamasına aldırmadan
He cumartesi
Haykırmaya devam ettiler yılmadan.

Bu vatanın sahipsiz olmadığını
Gösterdiler bütün dünyaya.
Ne mutlu,
O meydana kulak verenlere.
Ne mutlu,
Sessiz çığlığın sessini duyanlara,
Ne Mutlu Türküm Diyene!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110140/trabzon-da-sessiz-ciglik.html>

YANAN YEŞİL AM ORMANLARI

YANAN YEŞİL AM ORMANLARI
Ağaaların dumanı geçer üstünden.
Çiçekler imdat ister denizden!
Kelebekler uçar gider,
Yanık cam ormanlarının üzerinden.

Bir ığlık ki derinden,
Ateş fiŐkırır zalimin dilinden.
Yeşil diyemezsin artık.
Gelincikler bile katı gitti ininden.

Kıyamazdım sana bakmaya.
Yazıklar olsun seni yakana.
Bulutların rengi böyle değildi,
Ne oldu güzelim sana?

Ağlasın peri kızlarım.
Ağlasın yeŐile yanan yıldızlarım.
Ağlasın sürmene, ağlasın Trabzon.
Geçerken o kıraç yerden boynu bükük...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110259/yanan-yesil-cam-ormanlari.html>

ŞU AN

ŞU AN
Yeşil yapraklı
Asmalı çardak altındayım
Şekersiz bir fincan kahve
Bir dostun gülümsemesi
Ve havuzun serinleten suyu
Ne faturalar
Ne geçim derdi
Ne para
Gittikçe büyüyor kalbimdeki yara
Çocuklar bebekler
Ve yurdumun geleceği
Dikenli ağacımda
Kırmızı gül çiçeği
Mutludur insanoğlu
Çocuklarla yarınlarda
Asmalı çardak dayım
Yeşil yapraklar altında
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110360/su-an.html>

VUSLAT

VUSLAT

Yıldızları eliyle koparıp
Ayın önüne koyan
Hürriyetin sembolü
Ay ve yıldızdanmış!

Hasretinin hüznlerini içinde atıp
Acısını yüreğinde duyduğu
O Sessiz çığığı
Çok derinlerdeymiş!

Dağlar denizlerle buluşur
Yeşil mavi bir birine karışır
Balıkların dans etmesi
Güneşin doğmasındanmış!

Bir güvecin bir kartal
Yan yana
Durmadan uçar göklerde
Özgürlüğü paylaşmaları sevinçle
Kanat çırpışlarındanmış!

Seher vakti toprak kımıldar
Tomurcuğun başını uzatıp da
Filizin çiçek açması
Cemrenin suya düşmesindenmiş!

Uzaklardan gelip
Bir gönülle bir yüreğin
Vuslatı
Sevginin odundanmış!
Yusuf yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110506/vuslat.html>

UMMAN GÖZLERİN

UMMAN GÖZLERİN

Ateş mi su mu gök mü bilmem
Her ne ise kaybolur giderim
Umutlarımı sevdalarımı gizlerim

Bir nehir gibi akar giderim
Renk cümbüşü dolar içime
Işıklar dans eder ince ince

Güneşe yakın olmak için
Tut ellerimden çıkar beni
Mor dağların tepesine

Vatan gülleri açmış gönül bahçesinde
Sevdası sığmaz coşar sevda denizinde
Nurdan damlalar var yüzünde

Gözlerini mavi zannedersin
Halbuki çok derindedir
Duman duman umman gözlerin
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110612/umman-gozlerin.html>

HAYDARPAŞA

HAYDARPAŞA

Mavi deniz

Serin serin esen rüzgar

Sabah güneşinin ışıkları

Ve Kadıköy iskelesi!

Yürüyorum

Bir yerden nefis balık kokusu geliyor

Oraya doğru çekiyor beni ayaklarım...

Bir biriyle yarışan vapurlar

Martıların kanat çırpışları

Acemi askerlerin türkü yaktığı

Kurt başı gibi boğaza doğru uzanan

Haydarpaşa garı

Duvarında canlı tablolar

Ve her an kalkacakmış gibi duran tren!

Selvi ağaçlarının gölgeleri

Ayın hilal halini andıran

Haydarpaşa camii

Mermer merdivenler

İnsanın ruhunu okşayan

Su sesi ve sarı çiçekler!

Gök kubbede asılı duran güneş gibi avize

Harika işlemeli mihrap minber

Ve ay yıldız süslemeli kürsü!

Madde ile mana bir arada

O tarihi o huzuru bulursun

Haydarpaşa da !

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110735/haydarpasa.html>

YILDIZLARIM

YILDIZLARIM

Gönül semalarında,
Bir garip yalnızlığım...
Çiçek çiçek bahçemde,
Işık ışık...
Yıldızlarım!

Ben bu topraklarda öksüz,
Bu topraklarda aç ve susuz...
Kurt sessizliği gecelerden akıp,
Gizlice gönlüme girin,
Girin,
Yıldızlarım!

Daha ay dolunaya girmeden,
Bir el uzansa bulutların üstünden,
Öpse beni gözlerimden,
öpse,
Yıldızlarım!

Tanrının sırat dediği
Köprüden geçmeden
Bırakmayın beni sakın,
Bırakmayın,
Yıldızlarım!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110864/yildizlarim.html>

BİR YÜCE ADAM

BİR YÜCE ADAM

Yüreği dağlarca yüce bir adam
Görünce memleketin halini
Kalbinin üstüne koydu elini
Vazgeçti her şeyden
Yardan serden
Gündüz gece demedi
Düşündü ülkesini
Ve el koydu memleketin kaderine

Dağlardan geliyordu yürek atışları
Öngördü önce kurtuluşu
Saldırdı düşmana vatan aşkıyla
Nasıl kaçıyordu kancıklar bir görsen
Ardına bakmadan

Ovalar dağlar mazlumlar bekliyordu
Sarışın mavi gözlü adamı
Onun sayesinde
Türkiye oldu Türkün vatanı

Baharda başaklar çiçek açıyordu
Kocatepe'den koşarken
Sıçrayıp
İzmir'e atlayacaktı ki
Sekiz köşe şapkalı bir köylü adam
Keyifle sigarasını yaktı
Bıraksalar başı bulutlara degecekti

Günlerden yirmi dokuz ekim
Nedir bu şen nağralar
Bu gülen yüzler
Bu çocuklar ellerinde al bayraklar
Ne mırıldanıyorlar

“İzmir'in dağlarında çiçekler açar
Altın güneş orda sırmalar saçar
Bozulmuş düşmanlar yel gibi kaçır
Yaşa Mustafa Kemal Paşa yaşa
Adın yazılacak mücevher taş
İzmir'in dağlarına bomba koydular
Türk'ün sancağını öne koydular
Şanlı zaferlerle düşmanı boğdular
Kader böyle imiş ey garip ana
Kanım feda olsun güzel vatana
İzmir'in dağlarında oturdum kaldım
Şehit olanları deftere yazdım
Öksüz yavruları bağrıma bastım
Kader böyle imiş ey garip ana
Kanım feda olsun güzel vatana
Peygamber kucağı şehitler yeri
Çalındı borular haydi ileri
Bozuldu çadırlar kalmayın geri
Yaşa Mustafa Kemal Paşa yaşa
Adın yazılacak mücevher taş
Türk oğluyum ben ölmek isterim
Toprak diken olsa yatağım yerim
Allah'ından utansın dönenler geri
Yaşa Mustafa Kemal Paşa yaşa
Adın yazılacak mücevher taş”

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111003/bir-yuce-adam.html>

ÜŞÜME

ÜŞÜME

Bir kış günü,
Karanlık bir gecede,
Sadece ılık çalan sert rüzgarların sesi duyuluyordu.
Ay ışığı karlı dağlarda bana yol gösteriyordu.
Pusuya yatmış kahpeler beni arkadan vurdular.

Yağan kar şiddetini artırıyordu.
Titreyen parmaklarımı avucumun içine sıktım.
Kan şakağımdan ılık ılık akıyordu.
Aklım hala başımdaydı.
Tüfeğimin kabzasını başıma yasladım.
Kar yorgan gibi örttü üzerimi.
Sadece Annemin sesini duydum.
"Üşüme oğlum!.."
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111182/usume.html>

ESKİ MEMLEKETE ÖZLEM

ESKİ MEMLEKETE ÖZLEM

Ne güzel memleketimiz vardı
Gökyüzünde kelebekler
Kokusu burnumda karanfiller,
İstedğin kadar kiraz,
Ceviz ve bade ağaçları,
Gün ışığında kokusuna doyamadığım sararmış ayvalar,
Beyaz zambaklar,
Usanmadan baktığım deniz,
Kumsal ve güneş...

Çocukların ağlaması,
Ninelerin tebessüm etmesi,
Top oynayan çocuklar,
Kayan yıldız,
Gök gürültüsü
Ve yağın yağmur.

Ekin tarlaları,
Tüten bacalar,
Madenler, ormanlar...
Her şey, her şet benimdi.
Şimdi,
Üşüştüler başımıza,
Tadı kalmadı artık.
Bozdular düzenimizi!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111345/eski-memlekete-ozlem.html>

DOKUNMA YANARSIN

DOKUNMA YANARSIN
Beyaz saçlarıma dokunma!
Her tekine bir hikaye yazılır.
Issız gecelerde birden,
Ağrı düşer sinir uçlarına.
Sonra tek tek düşmeye başlar.
Aynalar şaşar bu işe!
Kırpikler ok misali
Her zaman dimdik.
Kimi zamanda ıslak ve mağrur...

Saçlarıma dokunma, yanarsın!
Sert rüzgarlar değdi uçlarına,
Kıpkızıl sıcakta yaprak gibi kurudu.
Miğferimle yoldaş oldu,
Uçsuz bucaksız bembeyaz çöllerde...

Saçlarıma dokunma ,ağlar!
Vadilerin uğultulu sesi gizlidir uçlarında...
Rengini dağın tepesindeki kardan almıştır.
Çileye ,hüzne, hasrete dayanıklıdır.
Düşerken toprağın üzerine
Kıpkırmızıdır,
Vatan güllerinin açtığı
Yerde.
Kutsal nefesiyle,
Sımsıcaktır,
Ana kucağında.
Saçlarıma dokunma sakın,
Yanarsın!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111448/dokunma-yanarsin.html>

DÜŞÜNCEM

DÜŞÜNCEM

Uzun günler geçti.
Hep seni düşündüm!
Düşündükçe yaşama sevincim arttı.
Çalışma kudretini kendimde buldum.
Düşündükçe güneşim daha aydınlık,
Sıcaklığın ise içimde kor oldu.
Kim Türklüğüme ve mukaddeslerime
Bilgisizce ve saygısızca laf ettiyse
Cevabını çok sert verdim.
Çünkü insan kutsal değerleri için
Yaşıyorsa insandır.
Türklük aşkı,
Fikir aşkı,
Bilim aşkı,
Tarih aşkı...
Ben sen derken bunları kastediyorum.

Uzun günler geçti.
Son nefesime kadar,
Hep seni düşüneceğim.
Hep seni!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111585/dusuncem.html>

O SES

O SES

Nasıl yürümüştü cehennemün üstüne
Göğsü iman doluydu
Korku yoktu yüreğinde
Önce komutanını düşünmüş
Kahpe kurşunlar gelirken
“Yat komutanım!” demiş
Bu ses bu çocuk sesi
Anadolu’dan ana yüreğinden
Türkün nefesinden çıkan ulu bir sestir!
Ey millet,
Bu sese iyi kulak verin
Bu ses her hangi bir ses değil
Cennetin ta öbür yakasından gelen
Milletin yüreğine su serpen
Zalimleri kahreden bir sestir!

Her şeyin çaresi vardır
Bu millet büyüktür
İçinden nice kahramanlar çıkmıştır
Ve çıkacaktır
Ve vatan sahipsiz değildir...
O yürek nasıl yürüdü ise cehennemün üzerine
Öylece gafillerden ve hainlerden de hesap sormasını bilir.
O yürek daima yüreklilerin
Yüreği ile birlikte çarpacaktır!..
Ve o ses kulaklarımızdan hiç gitmeyecektir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111698/o-ses.html>

ATA'A

ATA'YA
Gece ay çalar saçlarına,
Döner altın sarısına.
Paltosuyla uzanmıştır ayaza,
Bir kuş gelir fısıldar kulağına.
“Düşman hançerini dayamıştır Vatanın bağına”

Kaburgaları kırıktır.
Doktor kımıldamasını yasaklamıştır.
-Sen şu çarçafı sıkı sıkıya bir bağla göğsüme hele
gerisine karışma!
Atının sırtına atlar
Soluğu Sakarya meydanında alır.
Bu vatani öyle kurtarır.
Bu cumhuriyeti
Kanla gözyaşıyla kurulmuştur.
Hangi gafil cumhuriyete laf etse
Altında kalır.

Ellerin fabrikaları vardı,
Benimde oldu.
Güneşi vardı, baharı vardı,
Benimde oldu.
Hakkıydı,
Hürriyet, Adalet, Eşitlik...
Ve zaten
Karakteriydi Bağımsızlık.

Şimdi,
Emperyalizm dört koldan yurdumuza saldırmış,
İçerde düşman kan damarlarımıza kadar girmiş.
On beş yaşına çocuklarımızı şehit eder hale gelmiş,
Bir gafilde çıkmış Türkiye Cumhuriyetini yıkmaktan bahsetmiş.
Ey millet,
Damarlarında dolaşan kan
Bu kansa eğer
Hala anlamadıysan
Atanın sana buğulu gözlerle
Acı acı baktığını
Ne söyleyebilirim sana “Yazık “ demekten başka...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111846/ata-a.html>

KARA KALPAKLI ADAM

KARA KALPAKLI ADAM

Gece bitmiş tan atmıştı.
Uyumak zamanı değildi.
Kara Kalpaklı Adam,
Elleriyle güneşi tutacaktı gibi yaptı.
Sonra gözlerini dikti
Dağlara...
-Benim ülkemde ya benimle
ya da hiç kimseyle!..
Şimşek hızıyla
Döndü birden!
Viraneye dönmüş
Köye bakarak:
"Yürekleri yeterse
Gelsinler bakalım.
Kan ve barut kokan
bu topraklarda
vuruşmak nasıl olurmuş
görsünler"
dedi.
Öylede oldu.
Ördek sürüleri gibi geldiler,
Geldikleri gibi gittiler...

Tarihte bu topraklar üzerinde,
Türk hiç yenilmedi.
Gelenler bunu bilmiyorlardı.
Kara Kalpaklı Adam biliyordu.
İnanıyordu
Aydınlık günlerin geleceğine...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111990/kara-kalpakli-adam.html>

ANNE

ANNE

Bir bahar mevsiminde,
Kırlardan koparıp,
Menekşeler papatyalar
Vermiştim sana...

Biliyorum
Ben hala çocuğum
Senin gözünde...

Gecemin bir yerinde,
Uykum bölünür,
İrkilirim.
Yüreğim burkudur.
Bir ayağa kalka bilsen,
Bir uyana bilsen,
Gözlerini bir açıp ta
Bana bir defacık bakabilsen,
Kıvalı ellerinle saçlarımı
Bir okşayabilsen
Var ya!..

Yavrularım kızlarım var,
İstikbale uzanan.
Hepsi de nehir gibi,
Bahar gibi...

Vatanımın en temiz toprağından
Yoğurmuşum onları,
Ekin gibi bal gibi...
Ama hiç biri senin gibi değil.
Ne senin gibi bakabilirler.
Ne senin gibi sarılabilirler.
Ne de senin gibi kokabilirler.
Çünkü sen çiçeklerin en güzelisin
Çünkü sen annesin... anne!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112103/anne.html>

AĞLAMA ÇOCUK

AĞLAMA ÇOCUK

AĞlama ey güzel ocuk

Kaşlarını atma sakın

Yürekler dağlanmasın

Gözlerinden szlen bu yaş

Canındandır babasının

EĞil de alnından bir p

Kendini yalnız sanmasın sakın!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112208/aglama-cocuk.html>

DAR AĞACI

DAR AĞACI

Taze bir bahardır bahçesinde;
Güller açar,
Yeni filizler çıkar,
Ayağının bastığı yerde.

Hayat hikayesine;
Kitaplar yazılır,
Şiirler okunur,
Dar ağacının gölgesinde...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112336/dar-agaci.html>

ÖBÜR DÜNYAM

ÖBÜR DÜNYAM

Dünyalar içinde bir dünya vardır ki
Benim dünyam hiç birine benzemez.
His ,duygu, düşünce...
Öbür dünya ne kalmış yanında.
Hayallerim deryalara,
Umutlarım enginlere sığmaz.
Bir çiçek koklasam,
Gönlüm sevgiyle dolar.
Aşk denizine dalarım.
Özgürlüğümü balıklarla paylaşıyorum.

Yaramın sızısına bir damla merhem sürsen,
Dünyamın rengi değişir birden,
Tebessümün güneş gibi doğar kalbime.

Yeni dünyamın misafirleri de var:
Güzellik, güç, kuvvet...
Ev sahibi merhametle hoşgörüsüyle sabırla
Ağırlar onları.
Hiç gitmesin diye çaba sarf eder.
Ama ne çare yolcu yoluna gerek.

Dünya döner.
Benim dünyam hiç dönmez.
İyi mi kötümü bilmem ama
Ölüm hiç aklıma bile gelmez.

Benim dünyamda unutmak yoktur.
Atamı, dedemi, şehitlerimi,
Bu kutsal toprakları vatan yapanları,
Bu nefesi bana vereni,
Elmanın rengini, eriğin tadını,
Öğretmenlerimi,
Velhasıl beni ben yapan hasletleri unutamam.

Unuttuğum şeylerde vardır elbette:
Bilmeden yapılan kötülükleri,
Pişmanlık duyulan yanlışlıkları,
Yüreğime çarpan taşları...

Ne zannediyorsun sen
Gam, keder olmasa,
Çekilir mi bu dünyamın cilvesi.
Arada bir neşe,
Kahkaha, şaka ,şamata olmazsa...

Benim dünyam, dönen dünyaya benzemez.
Fırtınalar, kasırgalar, depremler gelir geçer.
Kin, nefret ,riya nedir bilmem.
Gönlüm, iyilikten, güzellikten, aşktan yanadır.
Bir de tebessüm etmekten hiç vazgeçmem.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112447/obur-dunyam.html>

NASIL

NASIL

Katılaşan kalp yumuşatıla bilir mi?
Düşmanlıklar barışa,
Kin ve nefret sevgiye dönüşe bilir mi?
Huzursuzluğu mutluluğa çevirmek zor mudur?

Bir kayanın çatlağına, bir kuş gagasından,
Düşen bir tohumu düşürüp yeşerte bilir mi?
Büyüyüp ağaç olamaz mı?

Ve o ağacın tohumları rüzgarla esip savurarak,
Nasil orman olabiliyorsa ;
Sevgi de bir tohum gibidir
Tebessümle sağa sola gülerek,
Neden mutluluk olmasın?

Bir zeytin dalından,
Güvercin, uzatsa başını,
Selam verse sağa sola;
El etse sevdiklerine,
Sevdikleri de herkese...
Neden barış olmasın?

Tohum olan her yerde bereket,
Bereket olan yerde huzur,
Huzur olunca da sevgi,
Sevgi olunca da
Mutlu olunmaz mı?

Haydin dostlar tutuşalım el ele.
Yürüyelim hep beraber kardeşçe sine.
Eğlenelim gülelim neşeyle !
Vatanımız şen olsun.
Bahçemiz renk renk,
Çiçeklerle dolsun.
Tanrı hepimizi korusun.
Yusuf Yılmaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112578/nasil.html>

TÜRK

TÜRK

Gökyüzü dağlara,
Dağlar, denizlere secde ediyordu!
Güneş henüz doğmuştu ki
Gözüm bakınca yıldızlara,
Bileğim yapışıp kaldı,
Kılıcımın kabzasına!

Kan oluk oluk akıyordu,
Malazgirt ovasına.
Birden dağlar doğruldu!
Denizler çekildi.
Bir ana güğümünden su verdi.
-Ana doldur, ana doldur...
Açıldı Anadolu'nun kapıları...

Geldiler durdular:
Boz yeleli ulu hakanın önünde.
Girdiler türkün gönlüne.
Türk adı onlara
Atadan kaldı hatıra.
Yükseltmek için şanını
Yemin ettiler Allaha.

Yemini bozan olursa,
Sayılacaktır düşmanın safında.
Dağlara, taşlara, Türk yaza yaza;
Bir ağustos sabahı,
Dayandılar İstanbul'un kapılarına.

Kutsal bir emirdi.
Bu emri yerine,
Ancak Türk getirebilirdi.
Yıllar geçip de gaflete düşünce,
Küffar İstanbul'u işgal etti.
Türk adıyla bir paşa:
"Ordular ilk hedefiniz Akdeniz" deyince,
Yüceldi türkün gücü!

İlelebet silinmeden,
Aya, yıldızlara yazıldı,
Atatürk adı!
Kim bu adı silmeye kalkarsa,
Uğrayacaktır Allah'ın gazabına.

Türk demek!
Yüksek demektir.
Hangi çılgın çıkarsa karşısına,
Yok olacaktır.
Kılıcımın kabzasında!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113418/turk.html>

ÇOCUK OLMAK

ÇOCUK OLMAK

Bir çocuk ki
Saf, temiz, masum ve taptaze...
Gülüşü, ağlaması, darılması
Her şeyi ile sahici.
Bir ellerini çırpışı var ki
Kuş bile kanatlarını bu kadar güzel çırpamazdı!

Ben de bir zamanlar çocuktum.
Oyun oynamaya bayılırdım.
Zilim çamurundan kap kaçak yapardık.
Annem yıkamasın bizi diye
Dedemin kucığına kaçardık.
Keçi gibi çıkardık ağaçlara.
Daha olmamış erikleri yerdik.
Beyaz bir kedimiz vardı.
Uyur dururdu ocak başında.
Hoca mektebine giderdik.
Süreleri hep bir ağızdan,
Okurduk anlamını bilmeden;
Ta ki ilkokul öğretmenimiz öğretene kadar.
Bir Atatürk'ü anlatışı vardı ki
Gece uyurken rüyalarımıza girerdi.
Oradan kalbimize, ruhumuza nakşederdi.
Öyle bir duygu ki
Bahar gibi ,ay gibi, sabah güneşi gibi bir şey.
Çocuk olmak varmış...
Çocuk olmak!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113534/cocuk-olmak.html>

BAŞARMAK

BAŞARMAK
Zorluklar yenilmez değil
Lakin moral gerek.
Olursa adımların kısa ve seyrek,
Birde sabır gerek.

Sonra oturup keyifle,
Başarıyı taçlandırmalı zaferle.
Mutlu olmak için,
Sevmek, sevilmek gerek.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113641/basarmak.html>

O ÇOCUKLAR YOK

O ÇOCUKLAR YOK

Güneş doğmasın artık o dağlarda.
Kuşlar ötmesin.
Çiçekler açmasın.
Ateş böcekleri de yanmasın.
Çünkü o çocuklar yok!

Yağmur yağar inceden inceye
Dağların üstüne.
Gökyüzü ağlar.
Yıldızlar küser.
Ay kaybolur bulutların içinde.

Yüreğime kara dumanlar çöker.
Artık hiç bir şeyin tadı yok.
Kim susturacak bu ananın feryadını?
Boynu bükük bir çocuk.
Dul bir anne.
Çaresiz baba.
Sıkıştı kaldı dualarım avuçlarıma...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113779/o-cocuklar-yok.html>

NEREDEN BİLEYİM

NEREDEN BİLEYİM

Sen hiç,
Sabah ezanı okunurken,
Dodurga da, bir çay ocağında beklerken,
Bir anneyi, kucağında,
Yeni kundaklanmış bebeği ile
Boynu bükük bir şekilde,
Yolun kenarında,
Elini açmış dilenirken,
Gördün mü?

Sen hiç,
-Murat, görünmüyorsun nerelerdesin?
-Hocam annem ineğini sattı beni okuttu.
Öğretmen oldum.
Çok çalıştım iyi puan aldım. Atanamadım.
Cebimde arkadaşşıma ikram edecek
Bir çay parası bile yok.
Babamdan istemeye utanıyorum.
Nasıl görüneyim!
-Keşke sormaz olaydım.
O çocuğun titreyen sesini duydun mu?
Benim ruhumda kopan fırtınadan haberin var mı?

Sen hiç,
Haksızlığa uğramış komutanlarımız
Hapiste yatarken,
Eşlerinin vakur ve dik duruşlarıyla,
Sessiz Çığlık Meydanlarında,
Nasıl vatan savunması yaptığını gördün mü?

Sen güzelim,
Üniversite bitirmiş gençlerin,
Somada yerin yüzlerce metre altında,
Karın tokluğuna ölümüne çalıştığına şahit oldun mu?

Sen hiç,
Hastane kapılarında,
Siren sesleri arasında,
Umutsuz bekleyen,
Uykuyu unutan gözlere baktın mı?

Sen hiç,
Kancık, pusuda beklerken,
Alçak kurşunla yere serilen,
Şehidimin anasının,
Yürek yargısını hissettin mi?
"Ağlamayacağım, Düşmanı sevindirmeyeceğim"
Dediğini duydun mu?

Bilemiyorum güzelim.
Günahını da almış olmayayım.
Belki de
Senin içinde ki
Sessiz çığlık daha derindedir!
Nereden bileyim söylemezsen,
Nereden bileyim ?..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113890/nereden-bileyim.html>

GEL

GEL
Nedir bu yurdumun üstünde
Dolaşan kuzgun çetesi.
Bu kara bulutlar ne innesi!

Gel yine ufuklar ötesinden,
Yine kurultaylar kurulup gelsin.
Emri verecek olan Türk!
Duyulsun artık gür sesin.

Nerede kaldı nerede;
Nal sesiyle dünyayı titreten,
Gök gürültüsüyle birlikte,
Zalimin boynunu büken,
O çelikten el.
Yeter yeter artık gel!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113999/gel.html>

30 AĞUSTOS

30 AĞUSTOS

Sarışın mavi gözlü adam

Güneşi önüne,

Yıldızları arkasına aldı.

Kocatepe de,

Bir yağız at,

Kışnedi!

Gelecek depremi haber verdi.

Yer sallandı birden o sesle,

“Ordular ilk hedefiniz Akdeniz, ileri”

Trabzon da bir ana,

Nasırlı ellerini göğe doğru uzatarak,

Dua ediyordu,

Parmaklarını düşmanın gözüne sokarcasına!

Antep de bir Yörük dede,

Dişlerini gıcırdatıyordu.

O sabah güneş bir başka doğdu

Anadolu da...

Ulus meydanında,

Sekiz köşe şapkalı köylü,

Cebinden tabakasını çıkardı.

Çıgarasını sardı.

Bacak bacak üstüne attı.

Bıyıklarını burdu:

-Delikanlı kahvem şekerli olsun.

Çakmağını çıkardı, yaktı.

Şigaranın dumanı bile bir başka tütüyordu

Adeta dans ediyordu....

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114451/30-agustos.html>

ARIKAN DA BİR AKŞAM ÜZERİ

ARIKANDA BİR AKŞAM ÜZERİ

Arıkanda akşam üstü,
Evler alev alev...
Gökyüzü kıpkırmızı.
Elinde oyuncağı bir çocuk,
Yüzü gözü kan revan!

Arıkanda bir akşam üstü,
Tel örgülerde bir el,
Suskun ve çaresiz
El aman!

Arıkan da bir akşam üstü,
Petrol kuyularından akıyor
Zifir ve duman.
Kan damlıyor
Yeşil dolarlardan!

Ben Türk adamıyım yüreğim buruk.
Bir Arap şeyhi,
Yanında İngiliz sarışın.
Viski yudumluyor,
Gökdelenin balkonundan!

Allah, oku, ilim yap, çalış, düşmanı geç dedikçe;
Tevekkül, tevekkül diyor zavallı Müslüman.
O zaman ezilir yok olursun
İşte karşında duruyor Arıkan!

Arıkan da bir akşam üzeri,
Her yer kan revan.
Dünya seyrediyor.
Minarelerde okunuyor
Sadece sela ve ezan!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114552/arikan-da-bir-aksam-uzeri.html>

KURBAN

KURBAN

Nice kurbanlar verdik,

Vatan için.

Baharını yaşamadan kınalı kuzuları,

O dağlara tek tek...

Yürüdüler hakka,

Hiç şikayet etmediler.

Yarınlarımız için.

Çocuklarımız için.

Gül bahçesinde onlar...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114698/kurban.html>

GÖR

GÖR
Ey insanoğlu gör:
Zulmü gör,
İhaneti gör.
Gör ve tükür,
O zulmü yapanların yüzüne.

Aldırmıyorsa vicdan,
Anla ki değildir insan.
Görüp de ihaneti,
Rahat uyuyorsa,
Muhakkak vardır içinde bir yılan!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114860/gor.html>

EYLÜL

EYLÜL

Serin serin bir rüzgar esse şuradan.

Ve tam köşeyi dönerken,

Açıp kollarımı kavuşsam,

Yüreğimin coğrafyasına,

Kendi gökyüzüme,

Kendi dağlarım!

Gözlerinin içi gülen

Ve sıcak cümlelerden,

İnçi gibi dökülen kelimelerle...konuşsak,

Çiçekli bir bahçe de.

Mevsimlerden de eylül olsa,

Ne yaksa ne de üşütse...

Sararan yapraklar

Düşerken birbirinin üstüne ...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116828/eylul.html>

GELİNCİK

GELİNCİK

Her fındık vaktinde
Giderim köyümdeki evime.
Duvarları kara taştan,
Odarı kavak tahtasından.
Bir gelincik ses verir,
Tavan arasından.
Uzun kuyrukları,
Cin gibi gözleri,
Dişleri uzun ince.
Topladığım fındıkları,
Paylaşır benimle.
Gezdiği yerlere yaklaşamaz,
Ne akrep ne fare.
Tıkırdayıp duruyor.
Sabahları beni uyandırıyor.
Ayrılık vakti gelince,
Bir hüznün çöker içime.
Anladım ki gelincik beni özleyecek.
Uzun kuyruğunu sallayarak.
Bana güle güle diyecek!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116940/gelincik.html>

SENİ SEVİYORUM

SENİ SEVİYORUM

Güneş kara vurunca

Kar erir.

Toprak karı emer.

Ağacın kökleri bayram eder.

Can suyu dolaşırken filizin üzerinde,

Her renkten çiçekler açar.

Kokusu sarınca evreni,

Kuşları kelebekleri sarhoş eder.

Ey kardan süt,

Sütten kan yapan çiçek!

Gözlerime düşer güzelliğin.

Kalp atışlarım hızlanır.

Duygularım hislerimle yoğrulur.

İner dudaklarıma ses verir.

“Seni seviyorum”

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117080/seni-seviyorum.html>

BEŞİKDÜZÜ ÖĞRETMEN OKULU

BEŞİKDÜZÜ ÖĞRETMEN OKULU

Eski Beşikdüzü'nü arıyorum

Gözlerim buğulu...

Hani o masallara konu olmuş

Öğretmen okulu?

Her bayram sabahında,
Heyecanla renk renk,
Bölük bölük geçen,
Kalbimizin atışları nerede?

Her şehirden akın akın,
Işık ışık, dalga dalga gelen,
Sahil boyu kol kola gezen,
Beyaz kelebekler nerede?

Ufuklarında ne sis vardı ne bulutlar;
Kollarını açıp da bir hilal gibi
Kara Dağı kucaklayan,
O gazileri selamlayan,
O gözümüzün nuru,
O cumhuriyetin onuru,
Gururumuzun sultanları nerede?

İçinden bir gümüş dere geçirdi.
Cumartesi sabahları köprüde,
Kuşlar gibi bir birine seslenen,
Her bayram yolları al bayraklarla süslenen,
Anadolu sevdalıları nerede?

Bende öğretmen okulunda okudum!
Ben de, ben de, ben de...
O heyecanla gözlerine,
Gökten yakut mu düştü ne?

Bu akşam hüznle bakıyorum da
Bulamıyorum Yoroş Fener'ini.
Kulaklarım,
Duymuyor artık o kuş seslerini.
Yeşil Beşikdüzü tarih olmuş.
Arıyorum,
O çınarların gölgelerini...

Eski Beşikdüzü'nü arıyorum,
Gözlerim buğulu!
Hani o masallara konu olmuş
Öğretmen okulu ?
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117223/besikduzu-ogretmen-okulu.html>

CANIM KERKÜK

CANIM KERKÜK

Kara bir bulut çöktü
Yüreğimin üstüne.
Türkmen kardeşim garip mi kalmış?
Irak illerinde.

Tarih boyunca,
Ben yaşadım o topraklarda.
Gök bayrağı ben dalgalandırdım.
Benim adım yazıldı dağa taş.

Sabah güneşi kadar aydın,
İlkbahar yeşili bahçemde,
Türkü söyledim, halay çektim.
Duru pınarlarından su içtim kana kana...

Kurt sessizliğinde bir gece,
Uyuyan bebeklerimi uyandırdılar.
Arkadan vurdu beni kalleşler.
Kan sıçradı, kırmızıya boyandı Kerkük sokakları!

Tel örgüde bekledim.
Güneş batımına kadar, umutla.
Gözlerim hep Mehmet'imi aradı.
Gece yıldızlara sordum onu?
Ses seda yok.

Hayalini görür gibi oldum.
Toros Dağlarına baktım.
Hürriyetin maviliğine doğru haykırdım!
Kimlerin elindesin?
Güzel Kerkük, Canım Kerkük!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117325/canim-kerkuk.html>

KAVUŞMAK

KAVUŞMAK

Bu hasret bir bitse diyorsun.

Birde bakıyorsun ki

Hiç konuşmadan...

Göz göze,

Yürek yüreğe geliyorsun,

Anadolu gülümseyiŐiyle.

Demek ki Dünyanın iki ayrı ucunda da olsan,

Paylaşıyorsan,

Aynı his, aynı duygu, aynı kan aynı kader.

Sevinirse,

Yaralanırsa, incinirse, hemen duyulmuş

O sevinç, o heder

Gönüllerin birleŐmesiyle.

Her Şey ne güzel olmuş seninle.

Yanımdasın ya.

Seviyorum diyorsun ya.

Seninle daha güçlü,

Daha mutluyum ya.

Bana yeter.

O kavuŐmanın sevinciyle!

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117571/kavusmak.html>

MEHMEDİM

MEHMEDİM

Bu sabah tan atarken,
Bir ığlık sesiyle uyandım!
Baktım ki uzanmış yatıyor
Kanlar içinde Mehmedim.
Gözlerim döndü birden,
Dünyam karardı,
Tuttum ellerinden.

Işığın rengi kanına vurunca yüzüne,
Dönüverdi birden bire,
Ay ve yıldıza.
Bayrak olmuştu Mehmedim.
Gök yer ve deniz emretti:
Aldılar götürdüler Mehmedi.
Bütün Anadolu'dan,
Hep bir ağızdan:
"Kanın yerde kalmayacak.
Rahat uyu Mehmedim."
Yusuf Yılmaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117842/mehmedim.html>

KÖR OLUR

KÖR OLUR

Ocak başına ateş düşer geceleyin.
Bir yürek bir yüreğin yasını tutar.
Bağ bozumunda toprak yarılr.
Bir yılan dilini çıkarır kinlerle.
Kör olur gözleri kartalların.
Kör olur yolunu şaşırır.
Gül daha zamanı gelmeden dalında solar.
Mevsimler yer mi değiştirdi ?
Ne tez geldi bu sonbahar.
Damarlarımda dolaşır deli bir kan.
Ne yana gitsem bela.
Birinden kurtulup öbürüne takılan,
Çengellerle dolu bir dünya.
Kör olur geceleyin rüyalarım.
Kör olur duygularım.
Kör olur sevdalarım.
Kör olur hatıralarım.
Kör olur.
Ateş su olurmuş demek ki
Suda zehir, bilmezdim.
Kör olur zahmetlerim.
Kör olur emellerim.
Kör olur hasretim.
Kör olur gözlerim.
Kör olur!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118225/kor-olur.html>

KERKÜK

KERKÜK GİDİYOR

Kerkük göz göre göre gidiyor

İçim içimi yiyor

Türk olmayanlar türkü idare ediyor

Türk Dünyası uyuyor

Türkmen kardeşlerim çılgık atıyor

Kulaklar sağır olmuş

Gözler kör

Vicdanlar kör

Sokaklar suskun

Neredesin ey yaşlı kurt

Sabrın sınırlarına dayandı

Güzel Kerkük canım Kerkük !..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118837/kerkuk.html>

GÜLE GÜLE EYLÜL

GÜLE GÜLE EYLÜL

Eylül, gidiyorsun demek.

-Güle güle yolun açık olsun.

Seneye görüşürüz.

Yalnız gitmeden şunları sana vermek istiyorum:

Kırılan kalbimi,

İçimden atamadığım acılarımı,

Işıktayken birden bozulan fenerimi,

Kabusta gördüğüm rüyalarımı,

Zoraki gülümsemelerimin ardındaki iç çekmelerimi,

Görmezden geldiğim ihanetleri,

Hiç kimse kırılmasın diye çırpınan ürkek kanatlarımı,

Bakan ama görmeyen gözlerimi,

Duymayan kulaklarımı,

Uzatamadığım ellerimi,

Manasız sıkıntılarımla,

Hatta kabul olmayan dualarımı da al...

Seneye gelirken bunların hiç birini istemiyorum!

Güle güle git.

Neşeyle, umutlarınla, gülen yüzünle gel.

Bende seni güllerle karşılayacağım.

Söz.

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119123/gule-gule-eylul.html>

SUSUN

SUSUN

Susun beyler konuşmayın ne olur.

Bugün yürekler konuşsun artık.

Yıllarca silahlar konuştu.

Beyler beyefendiler konuştu.

Konuştular da ne oldu?

Yine su gibi gençlerimiz

Dalında soldu.

Bugün şehitler konuşacak.

Bugün kan konuşacak kan!

Anam ağlarken,

Babam boynu bükük gezerken,

Sen konuşamazsın.

Hakkın yok.

Nerde devletin çelikten pençesi?

Nerede Atatürk'ün geri dönmez sözü,

Nerede?

Yeter soldurduğunuz çiçekler.

Yeter ellerimizi koynumuzda beklettiğiniz geceler.

Tenimdeki can çıkmak üzere.

Sabrın duvarları yıkıldı altında kaldım.

Yeter!

Konuşmayın beyler.

Yüreğim konuşsun bugün.

Bugün, Şehitlerim konuşsun!..

Yusuf Yılmaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119231/susun.html>

GURBETÇİ

GURBETÇİ

Ey! Dağları evi,
Taşları yastığı,
Çimenleri yatağı,
Bulutları yorganı,
Pınarları durağı canlar...

Bir veda ile yollara düşerken,
Dönüp geriye bir kez bile bakamadın.
Kavuşamam korkusu seni titretirken!

Ey gönülleri bir birine bağlayan yollar.
Ey bu yollardan gelip geçen,
Gönülleri buruk,
Gözleri buğulu,
Kaderleri aynı noktada kesişen yolcular.

Ayrılık ne zor geldi sana.
Bir parça ekmek parası için
Düştün yollara...

Biliyorum hepinizin yüreğinde bir sevda var.
Biliyorum ona kavuşmak için aceleniz var.
Durun bir soluklanın.
Kim bilir sizi bekleyenlerin
Ne derdi var!

Yıllar ne çabuk geçti gitti.
Bir an önce dönüp geriye,
Başımı yaslamak için
O sıcak abideye!

Yollar yollar bitmeyen yollar...
Kıvrımlarına gizlenmiş çileli yollar...
Ey gurbete düşlerimi bıraktığım damlalarım
Ey gülerken ağladığım ,ağlarken güldüğüm duygularım.
Hatıralarıma sakladım sizi.
Ne olur beni bırakmayın!

Bu akşam,
Bana çiçeklerden bir demet verin.
İçinde her renkten kokuları koklayayım.
Sarılıp o çiçeklere de uyuyayım!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119478/gurbetci.html>

SEN VE BEN

SEN ve BEN

O gülen gözlerin ardında ne var?
Senin sıcak ve tebessüm eden bakışların var.
O sabah ki neşen bende de olsa var ya
Ne güzel olurdu yaşamak.
Sanma ki o neşe, neşe idi.
O hznlerimi saklayan bir fanus idi.
O halbuki senin içinde doğan bir güneş idi.
O neşe aslında senin o zamanki halin idi.
Anlaşıldı ki sen ben imişim,
Ben de sen!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119606/sen-ve-ben.html>

CENNETİN RENGİ

CENNETİN RENGİ

Bazı insanlar vardır.
Cennetin aksi vurur yüzüne.
İster yanında olsun isterse uzakta.
Bir hatırası yeter gönül erine.

Öyle bir duygu ki
Sarar ruhunu söylemez kimseye.
Yaşamının manası anlaşılmaz,
Aksi vurmazsa yüreğine.

Gül gibidir.
Mevsimi yoktur onun.
Açar zamanın ahengiyle.
Kokusu hala içimde!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119750/cennetin-rengi.html>

HAYATIN KAHRI

HAYATIN KAHRI

Sokaklar insan seli.

Herkes kendi halinde.

Kimisi sarhoş,

Kimisi sefil bir vaziyette.

Öğrencisi, memuru, işçisi...

Aşıklar kol kola, mutlu.

Ama herkes kendi halinde.

Her çeşit insan var.

Kravatlılar geçiyor gayet ciddi.

Neşeli, günahsız insanlar...

-Aa oda ne

Afyonlamış bir tuzak!

Yeğinin altında bomba, tik tak!

Bom diye bir ses!

Kıyamet mi kopuyor ne!

Kaçışmalar, bağırılmalar, siren sesleri.

Bu ne vahşet!..

“O an köyde olmayı ne çok arzu ederdim.

Sessiz sakin bir akşam üstü,

İhlamur ağacının altında,

Demli çayımı yudumlamayı,

Kuş sesini dinlerken.

Yavaş yavaş tatlı bir uyku basar gözlerimi.”

Ne bu şehrin belası vardır orada,

Ne patlayan bombalar,

Ne siren sesleri,

Ne de acı çığlıklar...

Sen hayatı değil.

Hayat seni sürükler.

Orada payına düşen neyse,

O kadar yaşarsın.

O kadar...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119982/hayatin-kahri.html>

BENİM KİTABIM

BENİM KİTABIM

Bu kitapta saklı benim hayatım.
Kalbimin sahifelerinde gizlenmiş he şey.
Cümle cümle, kelime kelime...
Gözlerimi her açıp kapadığımda
Bir sayfa yazarım.
Uyurken rüyalarımı,
Gülerken hayallerimi,
Ağlarken hüzünlerimi yazarım.

Zamanı gelince açar okurum,
Acı tatlı hatırlarımı.

Bazı sayfalarda neşe var.
Mutluluk var.
Şakalaştığım arkadaşlarım var.
Aklıma geldikçe gülerim!

Taze bir bayram sabahında,
Boynuna sarıldığım dostlarım var.
Annemin sabırsız bekleyişleri var.
Gözleri cebimde bebeler var.

Tarlada çalışırken Ninemin;
Çatlamış mübarek ellerinden,
Kınalı parmaklarından,
Nakış nakış, işlenmiş el örmesi
Çoraplarım var.

Gözünün nuru var.
İnci gibi dişlerinin,
Kiraz dudaklarının arasından,
Yumuşacık sesiyle,
Yavrum diye çağırması var,
Her şey var bu kitapta.

Yaşadığım her şeyi yazarım
Kalbimin defterine.
Bu benim şiirim.
Benim romanım.
Benim hayatım.
Benim yazgım.
Benim kitabım...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120130/benim-kitabim.html>

KUTSAL İSYAN

KUTSAL İSYAN

Yüreğimdeki sızılar,
Acılara, hicranlara dönüşür.
Karanlık bir gecede ansızın
Sessiz çığlıklarım boğazıma düğümlenir.

Ne tarafa dönsem,
Kara bulutlar görürüm.
Yüreğim bir yanda,
Bedenim diğer yanda.
Çıkamıyorum bir türlü aydınlığa.

Ne zahmetler çektim.
Ne darbeler vurdum.
Zulüm denen taşlara...
Sahte ilahlarla giriştim,
Amansız savaşımlara.

Bu yalan bu kahpe bu zalim,
Bu riya kokan zalimlerin dünyasına,
İsyandan başka çare mi kaldı?
Söyler misin bana!

Ey kahpe felek gelme üzerime!
Sabrın sonu geldi dayandı duvara.
İsyan bu isyan şaka gelmesin sana!
Felek de olsan yenileceksin isyana.

Bu savaşın sonunu göreceksin.
Çünkü ölümü göze aldığın anın
En güçlü zaman olduğunu anlayacaksın
Ve Güneşi bile zapt ettiğini bu kutsal isyanın...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120260/kutsal-isyani.html>

ÇİÇEK

ÇİÇEK

Çiçeklerden bir çiçek seç.
Ne renk olursa olsun.
Yeter ki çiçek olsun.
Al git öp annenin ellerini.
O çiçek kokan ellerini.
Sarıl boynuna.
Gir koynuna.
Kokla onu,
O çiçek kokan ruhunu.
Bir tebessüm et ona.
Bir öpücük kondur yanağına.
Ne derse desin,
Yeter ki "seni seviyorum " desin.

Çiçeklerin en güzelini seç.
Git bir şehidin kabrine.
Dua et dertleş onunla.
Çiçekleri kokla ruhunun yerine.
Ne derse desin.
Yeter ki "vatan sağ olsun" desin.
Yusuf Yılmaz

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120414/cicek.html>

BAYRAK

BAYRAK

Bir rüzgar esti şafakta,
Şimşek gibi bir hızla.
Dalgalandı çağların başında.

Bayrağı hiç yere düşürmedi.
Düşmana boyun eğmedi.
Tek başına kalsa da.

Cepheden cepheye haykırdı,
“Ey Türk vur” dedi.
Sonunda ölüm olsa da.

Şu tepede bir bayrak nazlı mı nazlı!
Gölgesinde yatıyor bir atsız.
Bir soranı olsa da olmasa da.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120559/bayrak.html>

BOYNU BÜKÜK KIRMIZI BİR GÜL

BOYNU BÜKÜK KIRMIZI BİR GÜL
Kara taşların arasında boynu bükük
Kırmızı bir gül.
Baharın koynunda sıcak bir düş.
Işığın nefesi şimşeklere vurmuş.

Bir patlama duyulur,
Ne düş kalır ne ışık!

Ay gülemiyor bu akşam.
Karmakarışık duygular içindeyim.
Bir annenin acı çığığdır
Yüreğime damlayan.

O gülün,
Rehası çöksün şehitlerin üstüne.
Boynu bükük kırmızı gülü koparmayın!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120702/boynu-bukuk-kirmizi-bir-gul.html>

ADALETSİZ ADALET

ADALETSİZ ADALET

İşte koptu bir günüm daha zamandan.
Ve biz hala
Sevgiyi yok eden nefreti yenemedik.
Vicdanlarda suskun suskun yatan merhameti uyandıramadık.
Sessiz çığlıkların sesini duyamadık.
Hepsinden önemlisi adaleti bağından çözemedik.
Maalesef keramet adaleti yendi.
Zulüm serbestçe dolaşıyor.

Günler bitecek ve biz yine
Bir damla suya,
Bir damla merhamete,
Bir damla sevgiye,
Ve bir damla adalete... muhtaç,
Ölüp gideceğiz.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120959/adaletsiz-adalet.html>

AH BU HAYAT

AH BU HAYAT

Ah bu deniz! Tanrının gözyaşları,
Dünyanın bütün dertlerini saklar içinde.
Ufkun ötesinde bir umut vardır,
Koşturur seni peşinde.

Ah bu gökyüzü! Tanrını aldığı nefes,
İpekten bir yorgan gibi sarar evreni.
Altında deniz masmavi,
Gülümser güneşe.

Ah! Bu hayat ne güzel.
Yaşamasını bilene...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121376/ah-bu-hayat.html>

BİLMEM

BİLMEM

Bir zamanlar viraneye dönen,
Doğduğum o köyde,
Yeşillikler içinden,
Bir nehir akardı.
Kıyısında kuşlar, balıklarla sevişirdi.

Çocuktum, tutar kuşu kanatlarından,
Öper okşardım.
Sonra bırakıp hürriyetin maviliğine,
Kaybolana kadar bakardım arkasından.
O kuş bir daha geldi mi oralara? Bilmem.

Ormanında sarı sümbüller,
Kıyısında,
Ta belline kadar uzun saçlı kızlar,
Şarkı söylerdiler hep bir ağızdan.
Şimdi hangi türküyü söylerler? Bilmem.

Yüce dağlarında eriyen karlar,
Toprağı eme eme iner.
Tepelerden aşağı çağlayanlara döner.
Nehirler coşardı.
Şimdi sen yoksun diye matem mi tutar? Bilmem.

Dedemin mezarı kaldı orada.
Benimse bedenim burada, ruhum
O doğduğum yerde.
Bir gün mutlaka gideceğim.
Geri döner miyim? Bilmem !
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121602/bilmem.html>

EĞER

EĞER

Sıcak bir yuvan,
Başını yaslayacak bir diz,
Geçinecek kadar paran varsa eğer,
Aynalara bakınca gülebiliyorsan,
Yokuşlarda adım atabiliyorsan,
Dostlarına tebessüm edebiliyorsan,
Şehitlerine ağlayabiliyorsan,
Yurduna yan bakana kızabiliyorsan,
Ve bir kuş konup da dizlerine seni bırakmıyorsa eğer,
Anla ki yaşamanın bir manası vardır demektir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121707/eger.html>

GÖLGELER

GÖLGELER

Düşünürüm konuşurum,
Ağlarım gülerim.
Hiç yanımdan ayrılmaz.
Neyi gizler şu gölgeler?

Her sabah,
Sarar, kucaklar beni,
Teselli eder,
Serin tatlı gölgeler.

Sabah akşam uzayan,
Öğlen kısalan,
Geceleyin kaybolup gizlenen,
Esrarengiz gölgeler.

Alın teri inciler...
Yorgun köylü bekler,
Serin bir ağaç altında,
O vefalı gölgeler.

Bana her zaman sevgili.
Durunca duran.
Koşunca koşan.
Candan gölgeler.

Sormaz, soruşturmaz.
Hiç canını sıkmaz.
Ağzı da yok dili de yok.
Her zaman suskun gölgeler.

Su uyur düşman uyumaz.
Korkaklar kaçır, görünmez.
Sanki asker gibi bizi bekler,
Bayraklı gölgeler...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121883/golgeler.html>

GÖZLERİM

GÖZLERİM

Gözlerim bakar.

Damlaları gönlüme akar.

Dışı seni içi beni yakar!

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121993/gozlerim.html>

BU ACI

BU ACI

Bu acı bitmeyecekse eğer,

Sabah olmasın.

Güneş doğmasın.

Kapı açıldığında sen değilsen o

Ve Yine fırtınalar esecekse yüreğimde,

Sessiz çığlıklarım duyulmayacaksa kulaklarında,

Beni bırak

Bırak uzatayım ellerimi, zalım kaderin belalisına.

Görsün ölümden beter tırnaklarımı,

Neler çektiğimi görsün.

Belki o zaman,

Bağrımda taşlaşan hasretimi alır da

Vururum karanlığın karnına,

Delicesine!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1122132/bu-aci.html>

O COŞKU

O COŞKU

Bir coşku ki

Ne gönül dayanabildi buna ne yürek.

Sel gibi geldi geçti.

Öylesine dolu öylesine hızlıydı ki

Oğlunu askere yollayan anne gibi,

Gurbetten yeni dönen baba gibi,

Kış mevsiminde açan çiçekler gibi,

Yeni doğan bir bebeğin anne demesi gibi,

Güneş tutulması gibi,

Geldi geçti...

Güzel bir rüyadan uyanırsın da

Tekrar o rüyaya geri dönmek için

Gözlerini yumarsın ya

İşte öyle bir şey!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1122320/o-cosku.html>

KOPAN PARMAK

KOPAN PARMAK

Kırık kanatlarıyla koşuyordu.

Bir komutanın ölüm emriydi.

Sıcak boğuk nefesi,

Anafartalar yokuşunda nerdeyse kesilecekti.

Boğazın sert rüzgarları

Saçlarını okşuyordu.

Alnında terler birikmişti.

Tüfek çalışmıyordu!

Çünkü parmağı kopmuştu.

Bir saniyede olsa,

Bir şeyler yapmalıydı.

Tüfeğin namlusuna,

Dişleriyle sürdü mermiyi.

Yürüdü düşmanın üzerine,

Öleceğini bile bile.

Çünkü söz konusu vatandı.

Onun için,

Komutanın emri, her şeyden önemliydi.

Kopan parmağının yerine

Taktı dişlerini.

Duymadı bile!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1122424/kopan-parmak.html>

GAZİYİ ÖZLEDİM

GAZİYİ ÖZLEDİM

Sonsuzluk şarkısı söyler mavi gözlerin.
O yürek o ruh o bilge sözlerin.
Hepimize yeter geride bıraktıkların.
Meğer ne çok özlemişiz seni,
Gittin gideli.

Vatanını seven senide sevmeli.
İnsan olan yaşatmalı eserlerini.
Seni her okuyuşumda,
Tazeledin ümitlerimi.
Yeşerttin hayallerimi.

Sana bir şey diyeceğim:
Gezdim gördüm uzak illeri,
Çekilen çileleri...
Tutsak yürekler her yerde
Arıyor o gür sesini!

Bu millet aldı seni kaldırdı,
Baş üstüne ta yücelere...
Bir yakuttan deniz gibi,
Nazar değmesin diye,
Taktı yakasına güneşi!

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1122591/gaziyi-ozledim.html>

YAŞAMA SEVİNCİ

YAŞAMA SEVİNCİ

Her sabah kalk dön yola
Güneşle birlikte.
Taze nefes, tebessümler, neşe,
Bu kalp atışları...
Her zaman hicrandan ağlamaz insan,
Sevincin de gözyaşları vardır.
Mutlu olmak elbet hakkıdır insanın,
Adına yaşamının sevinci denilen zamanın.

Gözler kapalı iken senindir.
Açınca senin değildir artık.
Gökyüzü, deniz. dağlar...
Uzayıp giden bu çetin yollar.
Neşene neşe katar,
Bu neşeye ortak olursa dostlar.

Bir içim su ki
Can verir insana.
Can, hürriyet demektir.
Yaşamak için sevinci,
Önce hür olmak gerekir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1122976/yasama-sevinci.html>

RUH

RUH

O Ruh,
Yorgun gözlerinden şefkat akan bir annenin
nefesiydi sanki, beni okşuyordu...
Yenisey ırmağı gibi
kanım şırıl şırıl akıyordu...

Avuç içi kadar bir umutla
dolaştım sokaklarda.
Gözlerim aldı götürdü beni,
göğün derinliklerine...
Uzun uzun düşündüm:
O ruh,
nasıl yenmişti demiri ve barutu Çanakkale de!
Nasıl söndürmüştü Sakarya da yanan cehennem ateşini!
O ruh,
Dolaşıyor aramızda.
İmdatımıza yetişiyor,
en zor zamanımız da.
Bazen saklanıyor bir çocuğun göz yaşlarında.
Bazen bir dedenin sıkılan yumruğunda,
bir annenin titreyen dudaklarında...
O ruh öyle bir ruh ki
Bazen yanardağdan fışkıran lavlar gibi patlayan!
Bazen sevginin içine gizlenen,
Kendini korumak için,
namlusunu zalimin gözüne doğrultmuş bir silah,
vatan tehlikeye düşünce de bir işretle,
kendiliğinden oluşan bir ordu
ve yalnız mazlumlara ve kahramanlara has!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123230/ruh.html>

O YILDIZ

O YILDIZ

Ay, sana ksknm bu gece.
ek ışıklarını gözlerimden!
O yıldızı göstermedin bana.

Kalbim bozuk saatler gibi çarpıyordu
Sis bulutlarının arasında.
Gözlerim o yıldızı bir daha görebilir mi?
Bilmem.

Bu ay ne gülüp duruyor bana!
Yoksa yüreğimdeki şarkıları
Başka yıldızlara mı dinletiyor...

Bir gece uyku tutmadı,
Açtım penceremi.
Ay mehtaba vurmuştu!
Bir yıldız duruyordu kucağında.
Şarkıların en güzelini çalıyordu!

Sabah okulun bahçesinden geçerken,
Çocuklar bir öğretmenin,
Işıklı bakışları arasında
Ve yürekten gelen bir sesle
O şarkıyı söylüyorlardı.

Ay gülüyordu!
Uzattım ellerimi.
Yıldızı verdi parlayan gözlerime.
Bende eşlik ettim çocuklara.
Dinlettim şarkımı,
Gökte uçan kuşlara!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123475/o-yildiz.html>

KIRGIN

KIRGIN

Kırmızı dalgalarda çalkalanan
O gözlerde biriken kırgın damlalar...
Sevginin isyanını hatırlatır insana!
Ölesiye sevmek,
Uğruna can vermek,
Bu olsa gerek.

Karanlığı delen bir ışık gibi
Geçti yanımdan!
Baktım arkasından,
Geç kalmışım.
Bakışları mermer kadar sert
Ve ateş gibi yakıyordu!
Bana kızmıştı demek.
Yorgundum, dalgındım.
Baktım fakat göremedim belki.
Vefa varsa, dostluk varsa
Göreceksin arkadaş.
Varsa ihmal hemen yakala,
Gönlünü al.
Zaman geçerse üstünden
Kanayan bir yara olur.
Kalp ağrısı hiçbir şeye benzemez
Sonra kapanması zor olur.

Kırmızı dalgalarda biriken damlalar,
Kaybolsun deniz durulunca.
Dostluklar yeni baştan kurulsun
Unutulsun kırgınlıklar.

Becerebilirsen haktır.
Af dileyebiliyorsan,
Kendini aşabiliyorsan,
Ve nefesine efendilik edebiliyorsan
Bil ki bu zafer senindir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123581/kirgin.html>

Nasılsın

Nasılsın?

Hava güneşli ama deniz dalgalıysa.

Susuz, ekmeksiz, evsizsem...

Acılarım toprakta ise!

Yüreğim sessiz,

Çığlıklarım derinde,

Gözyaşlarım içimde

Ve

Sözcüklerim tükenmişse,

Bana nasılsın diye sormanın

Bir anlamı olabilir mi ?

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123799/nasilsin.html>

TURNA

TURNA

Öyle yalnız durma orda
Bakarsın bir turnanın kanadına takılır
Gidersin ta uzaklara
Özgürlük diyorsun
Gözünü gökyüzünden hiç ayırmıyorsun
Özgür olmak için
Kanatlarını çırpacaksın
Yağan yağmurlarda ıslanacaksın
Fırtınalara karşı dayanıklı olacaksın
Kar yağacak üşüyeceksin
Gök her zaman mavi değildir bilirsin
Bulutlar kaşlarını çatınca
Ona kızmayacaksın
Özgür olmak kolay değil
Bedel ister
Öyle yalnız kalma orda
Bakarsın bir turna gelir
Takar kanatlarına
Alır getirir seni ta uzaklara
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123921/turna.html>

CAN ÖĞRETMEN

CAN ÖĞRETMEN

Canlardan bir can,
Can öğretmen.
Bir ses bir yürek ki
Onda bulusun vefayı,
Öğretmenlerine saygıyı,
Selamı ,hal hatır sormayı...
Demli çayı seven.
Canlardan bir can,
Can öğretmen.

Sular kadar saf, duru,
Gönlü sevgi dolu.
Öğrencilerini dizmiş sıraya,
Sanki eğitim ordusu.
Doğadan alır temiz nefesi,
Ağaçlar, kuşlar, çiçekler arkadaşı...
Gözlerinin rengi çimen.
Canlardan bir can,
Can öğretmen.

Dağlardan gelir sesi,
Kimsesizlerin, gariplerin annesi.
Bir kuzu melese,
Bir çocuğun gözü çiselese,
Bir karınca incinse,
Sessiz fırtınalar kopar içinde.
Koşar yardımına hemen.
Canlardan bir can,
Can öğretmen.

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124046/can-ogretmen.html>

CUMHURİYET SEVGİSİ

CUMHURİYET SEVGİSİ

Gün geçtikçe,
İçimdeki vatan sevgisi kat kat büyür.
Kıymetini bilmeyenlere inat.

Öğlen güneşi gibidir ruhumu aydınlatır.
Hürriyetin maviliğinde bir büyüdür,
Kelebekler gibi mutluluktan uçarur bizi,
Cumhuriyet sevgisi !

Duygularımı öylesine nurlanıyordu ki
Yıldızlar iniyor gökyüzünden.
Okulda öğretmenlerim bilimi öğretirken,
Işıklar saçılıyor gözlerinden!

Artık seni tutamaz bizim dağlar.
Çünkü senin alnın yükseklere bakar.
Atatürk sevgisi yüreklere akar.
Çünkü ilk emri veren odur.
Onun sayesinde aydınlanmıştı,
Kara, kapkara karanlıklar!

Bilmek yetmez, öğrenmen gerek.
Anlamak yetmez, anlatman gerek.
Sevmek yetmez, sevdirmen gerek.
Yaşamak yetmez, yaşatman gerek!

Koş,
Kıvılcım gibi git, ateş ol gel.
Oku, öğren, öğret,
Vatanı yükselt.
Senden bunu istiyor cumhuriyet!

Fabrika bacalarında dumanlar tütsün,
Tarlada ekinler sürülsün,
Nehirlere köprülerin kurulsun,
Semada füzelerin, uçakların süzölsün,
Denizde gemilerin yürüsün,
Demirler çeliğe dönsün...

Şimdi hürriyetime göz dikenler var.
Cumhuriyeti çekemeyenler var.
Meydanlarda baykuş gibi ötenler var.
Emperyalizme kananlar var.
Ne varsa var...
Bizimde onlarla baş edecek,
Damarlarımızda akan,
Türk kanı var!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124311/cumhuriyet-sevgisi.html>

BUGÜN CUMHURİYET BAYRAMI

BUGÜN CUMHURİYET BAYRAMI

Bu sabah hissediyorum kendimi zinde.
Müjdeli bir haber var sanki içimde.
Çocukların sesi yankılanıyor penceremde.
Bu sabah çok mutluyum!

Boşunaymış, endişelerim, baş ağrılarım.
Heybetli yürüyüşüne, asaletine hayranım.
Görünce gençleri, bana moral oldu duygularım.
Bu sabah çok mutluyum!

Rüzgarlar da dalgalanan al bayrağım var.
Ninnilerim, ağıtlarım, düğünlerim, toylarım var.
Beni yürekten kucaklayan azizlerim var.
Bu sabah çok mutluyum!

Kim ne derse desin aldırma.
Yan bakamaz kimse vatanıma.
Sevgisi karışmıştır kanıma.
Bu sabah çok mutluyum!

Durmadan yürüsün bütün yurt çocukları.
Göğsünüzde gurur ellerinde bayrakları.
Bugün cumhuriyet bayramı yüksektedir başları.
Bu sabah çok mutluyum!
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124526/bugun-cumhuriyet-bayrami.html>

NEŞE ALTEN

NEŞE ÖĞRETMEN(Nur içinde uyusun,unutmadık, unutturmayacağız)

Neşe Alten;

Yeni, heyecanlı, taptaze,

Yüreği vatan aşkıyla dolu,

Gül yüzlü bir öğretmendi.

Bismil İlçesine atandı.

Okul harabeydi.

Kendi maaşı ile okulu tamir ettirdi.

Çocuklara ışık olacak,

Karanlığı aydınlatacak,

Emeğinin karşılığını görecekti.

Bir yandan geleceğin hayallerini kuruyor,

Bir yandan da akşam sofrasını hazırlıyordu.

Babası ile birlikte akşam yemeği yiyeceklerdi ki

Kapı çaldı.

Hemen açtı.

Çünkü yüreğinde hiç kötülük yoktu.

Nerden bilecekti,

Bebek katilinin ölüm emri verdiğini.

Neşe Hocayı kurşuna dizdirdi.

Ev kan gölüne döndü.

Güneş vurdu al kanının üstüne.

Kıpkırmızıydı.

Işıklar güneşe baktı,

Güneşte,

Neşe öğretmene.

Bütün Anadolu ağlıyordu.

Ve Bismil'in dağlarında

Bir bayrak dalgalanıyordu.

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124629/nese-alten.html>

YERYULA (GÖKKUŞAĞI)

YERYULA (gökkuşağı)

Yusuf Yılmaz

Bizim buralarda gökkuşağına yeryula denir.

Rüyanın ruhu manasına da gelir.

Öğretmenlerim dedelerim İstanbullu

Sanki bize rüyaların şehri gibi anlatırlardı.

Biz de küçüklüğümüzden beri hep

İstanbul hayali ile yaşadık.

İlk defa İstanbul'a gidiyorum.

Otobüsün sol camından etrafı izliyorum,

Saniyelerin çizdiği resimleri seyrederek.

Bıyıklarım yeni terlemişti.

Ne uzun saçlarım vardı.

Rüyalarımın şehrine varmak üzereydim ki

Birden o yeryulaya benzeyen,

Her renkten ışıkların yanıp söndüğü,

Altından martıların geçtiği,

Vapur düdüklarının çaldığı,

Mavi bir yılan gibi kıvrılan boğaz

Bu demek!

Ya öğretmenlerimin, tarih anlatırken,

Halide Edip'in Kurtuluştan önce,

O meşhur nutku okuduğu yer,

Sultanahmet.

Kubbeler, göğe füze gibi dikilen minareler,

Müzeler.

Topkapı sarayı, sanki içine, rüyanın ruhunu gizlemiş!

Ya Ayasofya,

Haçtan hilale dönmüş.

O çınar ağaçlarının;

Dünyanın dört bir yanından gelen,

Her renkten her kültürden insanları serinleten gölgeleri.

Haydarpaşa !

Aaa ! O resmini çizdiğim kız kulesi karşımda,

Güneş bir taç gibi duruyor başında,

Bana hoş geldin dercesine.

Rüyaların ruhu İstanbul,

Yeryula gibi karşımda duruyor,

Cennetin penceresinden

Bana el ediyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124755/yeryula-gokkusagi.html>

29 ekim

29 Ekim

Bugün öğlen güneşi,
Bir başka vuruyor yüzüme.
Çocuklardaki bu neşe ne?
Bu alını secdede nineler,
Bu ışıklı gözler,
Bu eli kınalı gelinler...

Gururla, öz güvenle,
Geçiyorum al bayrağın yanından.
Bugün bir başka okunuyor ezan.

Bu ağlayan bulutlar,
Bu uçan kuş,
Bu gülen deniz,
Bu açan gül,
Hep ben.
Bugün dokunmayın bana dostlar.
On dokuzunda delikanlılar gibi
Bu öğlen böyle çalımlı gezeceğim!
Bugün çaylar benden...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124859/29-ekim.html>

ESMESİN

ESMESİN

Bir heyecanla kıraç topraklara
Kara denizden su veririm
Esmesin yüz milyon yel
Tanrı dağlarından

Biz bu uğurda can verdik
Kıymetin biliriz
Bu ikaz sanadır ey gafil
Oğuz kağandan

Ne yüce Türk adıdır
Kerkük Aşkabat Ankara
Nasıl feda ederim
Kutsal toprağından

Özgür olsun diye
Öptü ve çıkardı
Altın kabzalı
Kılıcını kınından

Düşer kara toprağa
Fakat asla bırakmaz bayrağı
Rengini alır
Al kanından

Adımız andımız
Tarih içinde barıştır
Bozan olursa eğer
Vazgeçeriz canımızdan

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124986/esmesin.html>

YİRMİ DOKUZ EKİMDEN ON KASIMA

YİRMİ DOKUZ EKİMDEN ON KASIMA

Nurdan bir yüz,
Mavi ışıklı bir göz,
Türk için yaratılmış.

Zamanlardan bir mekan,
Zaferlerden bir destan,
Son medeniyet İslam.
Hurafeleri kovan,
Akla mantığa uyan,
Atatürk en büyük komutan!

O çelik iradeyle
Çağlar ötesine bakıp,
Umutsuzluğu kırıp,
Umut aşılaman,
Ulu tanrının bahşettiği,
Eşsiz kahraman!

Rehber Kuran,
Hedef Turan,
Ordular medeniyetler kuran,
Adını cumhuriyet koyan,
Eşsiz büyük komutan!

Eğilsin dağlar,
Selam dursun bayraklar!
Mekanı cennet olsun,
Dökülsün kabrine,
Nurdan damlalar!

Ruhu yükselsin göğe,
Arkadaş olsun güneşe,
Fikirleri, öğütleri,
Işık olup insin yeryüzüne.

Seni duyuyorum, hissediyorum, görüyorum.
Biliyorum yine geleceksin,
Güneşte saklı fikirlerin.
Işık ışık, dalga dalga, denizlere,
Dağlara, taşlara, yine yazılacaksın!

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1125114/yirmi-dokuz-ekimden-on-kasima.html>

DAMLALAR

DAMLALAR

Umutlarım, sevdalarım, hüzünlerim,
Yüklendi bulutlara;
Süzüle süzüle
Ruhuma düştü damlalar...

Kirpiklerimin altında
Tutunur birkaç saniye.
Daha sıcaklığı geçmeden,
Dudaklarıma düştü damlalar...

Gönlümün yarası,içimin acısı
Özleyip durduğun şeylerle yoğrulup;
Gecenin bir vaktinde,
Yüreğime düştü damlalar...

Tuttu ellerimden, sarılıp boynuma
Uğurladı o dağlara.
Bayrak bayrak dalgalandı;
Rüzgarlarda kayboldu damlalar...

Gurbette çektiğim hasretlere,
Gözlerimde beliren düşlere,
Elimdeki kaleme, kağıda,
Şiir oldu aktı damlalar...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1125426/damlalar.html>

DALGALAR

DALGALAR

O dalgalarla boğuşurum
Gece rüyalarıma girer
Kabusa dönüşür
Korkularıyla savaşırim
Kan ter içinde uyanırım

Dalgalar vurur kıyıya
Alır götürür kum tanelerini
Eritip yok eder
Bulandırır denizi

Dalgaların arasında
Bir yumuşak solucan
Takılır martının bacaklarına
Yutar onu
Ne canı var ki direnemez
İner midesine

Dalga taşlardan bir şey koparamaz
Vurdukça taş sertleşir
Hırçınlaşır köpükleşir
Kudurmuş köpekler gibi

Dalğanın ne yapacağı belli olmaz
Ne canlar ne yavrular yutmuştur
Gidenler gelmemiştir
Gemiler balıklara ev olmuştur

Ah dalgalar
Uzaktan ne şirin ne güzel görünürsün
Gözüme vurunca rengin
Göğü kiskandırırısın
Ama
Yanına varınca tuzludur suyun

Denizin dalgasında
Ne güzel yüzer balıklar
Fakat hep hep bir birini yerler
İnsana kötü örnek olurlar

Çok şımdınız siz dalgalar
Nice aşklara veda edildi
Nice gönüller kırıldı kıyında
Ben o sakın duruşuna çok aldandım
Artık yaşanamam sana

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1125539/dalgalar.html>

GÖNÜL KAPINI AÇIK TUT

Gönül kapını açık tut
Düşler sokağında geziyorum
Kaldırımında taşlar çarpıyor ayağıma
Sol cebimde beyaz mendilim
Gurbete yolculuk var
Gönül kapını açık tut

Düşler sokağında
Sağ köşede bir çiçekçi olacaktı
Sabahın taze gülleri
Ne yakışır yakana
Vedalaşmadan önce
Gönül kapını açık tut

Yüreğini doldur sevgimle
Yanında başka yürek olmasın
Yarın gelecek gibi beni bekle
Gönül kapını benden başka
Kimseye açılmasın!..

Gönül kapını açık tut
Gurbete yolculuk var
Vedalaşmaya geliyorum
Gönül kapını açık tut

Sabah biraz erken uyan
Saçların dağınık kalsın
Sana
Gözlerin mahmurken bakmak istiyorum
Vapur düdüğü çalmak üzere
Bana en yakın yerden gel
Bakarsın yüreğine girerim
Gönül kapını açık tut

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1125649/gonul-kapini-acik-tut.html>

ACILAR

ACILAR
Kış gelmedi henüz
Hava soğuk değil ama
Ayaklarım buz gibi.
Ben bir çaresini bulurum
Ama yalnız büyüyen bu ağaç,
O ağaca tırmanan şu kediciik
Üşüyecek!

Karanlıkta kalmışım,
Bir ışık ararım
Gözlerim pus gibi.
Ben öyle veya böyle
Güneşe bakarım,
Işığımı yakarım
Ama gözleri görmeyen bu ağma
Ne yapacak?

Yüreğimdiki sıcaklığı hissederim.
Gönlümü açarım.
Hadi Ben anneme sarılırım.
Ya şu yetimler,
Onlar kime sarılacak?

Yavrum yavrum diye sızlanır.
Yürekten ve ciğerinin ta içinden!
Her sabah bekler yolunu,
Umutla...
Hala öğrenemedi
Onsuz yaşamayı
Beli bükülmüş
Şu anne.
Kendi sessinden başka
Kime ne diyecek?

Ay ve yıldızlar pusludur bu akşam,
Sanki küs gibidir.
Ne yapıyorsunuz orada dercesine
Kızgındır.
Her gün gelen bu şehitler
Yüreğimizi dağlar.
Ateş düştüğü yeri yakar.
Biri sönmeden
Gelir başka bir acı haber.
Çok seneler geçti
Hala kapatılmıyor o yaralar
Yok devletten başka devletimiz
Sitem edecek!

Yusuf Yılmaz

MEMLEKETİM

MEMLEKETİM

Kırmızı karanfiller koydum kabrine.
Sabah güneşi çalınca yüzüme.
Açıldı gülen gözlerim.
Benim güzel memleketim!

Yakutu var, altını var toprağında.
Kuzuları meleşir yaylalarında.
Balyıla, çiçeği ile beslenirim.
Benim şirin memleketim!

Altın başaklar eğilir ovasında.
Mis kokulu ekmeği sofrasında.
Sevdasını yüreğime işledim.
Benim bereketli memleketim!

Üç tarafı denizle çevrili.
Aynı zamanda yaşanır dört mevsimi.
Marmara'm Akdeniz'im Karadeniz'im
Benim eşsiz memleketim!

Bize bırakıp gittiler bu ülkeyi.
Esirgemediler kanlarını.
Onlara borcumuzu nasıl ödeyelim?
Benim canım memleketim!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1125930/memleketim.html>

O KARLI DAĞLAR

O KARLI DAĞLAR

Sabah birden sancılandı yüreğim!
Ruhuma hüznler çöktü.
Sekiz can sekiz yerimden yaraladı beni.

Ah o karlı dağlar!
Önüne geçemedi...

Ah o karlı dağlar,
Bir gecede beni kendine benzetti...

Üşüyen ellerimi,
Koydum koynuma...

Karlı dağlarından esen yeller,
Bir yalnızlık şarkısı söyler.
Eğilmiş kulağıma bir şeyler söyler...

O şarkının ahı vardır!..

Aksın aksın yüreğime,
Kopsun kopsun fırtınalar...
Ellerimi uzatıp,
Tutacağım güneşi!..

İster fırtına kopsun,
İsterse,
Ateş yaksın ruhumu!
O karlı dağlara çıkıp haykıracağım.
Çekip kılıcımı,
Kadere meydan okuyacağım!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126049/o-karli-daglar.html>

TÜRKÜN RUHUNA İNEN NUR

TÜRKÜN RUHUNA İNEN NUR

Dört yanında dört ışık.
Biri umut, biri vatan,
Biri hürriyet, biri sevgi.
Hepsi birden;
Işık ışık, dalga dalga,
İner Türklüğün ruhuna.
Sorar benliğini,
Gelir kendine!..
O nurdan,
Mutluluk verir, hayat verir,
Nizam verir,
Dünyanın cehresine.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126158/turkun-ruhuna-inen-nur.html>

NE YAPALIM

NE YAPALIM

Ne yapalım yani,
Gözden, gönülden ırağız diye
Hasretlik duymayalım mı?

Alçaklar kumpas kurmuş komutanlarımıza.
Çıkıp meydanlara,
Sessiz çığlıkta mı atmayalım?

Pis emellerinize mahkum olmuş,
Nesiller yetiştiriyorsunuz.
Uyarmayalım mı?

Aç susuz ve çıplak,
Yerde yatan bu çocuğa bak.
Hiçbir şey yapamasa,
Bir paça ekmek de mi vermeyelim, bir tas çorbada mı
İçirmeyelim?

Haksız hukuksuz yere
Mahpushane de yatarken komşun
Bir geçmiş olsun da mı demeyelim?

Hastane kapılarında
İnim inim inlerken arkadaşın
Yanında olmayalım mı?

Vatanın namusunu korurken
Sınır boylarında,
Bu topraklara kanını akıtırken o yiğitler,
Gözlerimiz yaşarmasın,
Yüreğimiz burkulmasın mı?

Ata ya küfür ediyor,
Bayrağımızı çiğniyor,
İstiklal marşında ayağa kalkmıyor, melun.
Yüzüne tükürmeyelim mi?

Çalmış, yetimin hakkını yemiş,
Devleti soymuş, kahpelere
Lanet etmeyelim mi?

Bizi besleyen, koruyan,
Hür ve mutlu olmamızı sağlayan,
Bu aziz vatanımızı
Sevmeyelim mi?

Derdimizi dökmek için
Şiir de mi yazmayalım ?..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126268/ne-yapalim.html>

GÖZ BEBEKLERİNDEN GÖKYÜZÜNE

GÖZ BEBEKLERİNDEN GÖKYÜZÜNE

Göz bebeklerine yazmıştım,
Bir daha silinmemek üzere
Gökyüzüne gönderdiğim duaları...
Kıraç çöllere su yağsın,
Hastalara şifa,
Kimsesizlerin de kimsesi,
Savaşsız bir dünya olsun diye.

Sızılar durulsun,
Umutlar solmasın.
Her şey gün gibi aydınlık olsun,
Rengi başka tadı başka olmasın diye.

El tutulsun
Çünkü yorulan, ezilen, ölen
Bu gençlere
Bir çare,
Bir umut, bir ışık. olsun diye.

İçinden hiç gitmesin
Duaların,
Kır çiçekleri açarken,
Gökyüzünden,
Göz bebeklerine,
Hüda'ya ulaşsın diye!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126388/goz-bebeklerinden-gokyuzune.html>

UMUTLA BEKLER

UMUTLA BEKLER

Daha güneş doğmadan,
Çocuğum hadi uyan.
Geç kalma sakın,
Öğretmenin seni okulda bekler!

Köylü kardeş, sende erken kalk.
Hazır et kazma kürek.
Karıştır tohum ek.
Toprak senden hizmet bekler!

İşçi kardeş, tren gelmek üzere.
Erkenden başla üretime.
Mendilini sil alın terine.
Evde çoluk çocuk , senden ekmek bekler!

Devamlı açıktır hastane kapıları.
Hiç durmaz acıları sızıları.
Doktorların, hemşerilerin, merhametli bakışları...
Yatağında hastalar şifa bekler!

Emperyalizmin uşakları tuzakları kurdular.
Vatansever, öğretmen, asker ayırt etmediler.
Sessiz çığlık atarken hapishaneler.
Mazlumlar da meydanlarda adalet bekler!

Gözleri yaşlı buradan uğurlamıştı seni.
Ne bitmez nazlı zamanmış meğer.
Boynu bükük, yorgun ve solgun,
Kara gecelerde bile, bu garip yolunu bekler!

Her gönüle bir aşk ateşi düşer.
Haber bekler gelmez.
Gündüzü kararır, sevdası bitmez.
Güneş ufuktan çalarken bir müjde bekler!

Daha doğmadan ismini koymuştur.
Sancı başlar başlamaz dokuz doğurmuştur.
Anne der demez,
Babasına sarılmayı bekler!

Vatan annedir, vatan babadır.
Vatan Anadolu'dur, vatan şereftir.
Namahrem eli değmesin diye vatanıma,
Uyumaz Mehmedim, dağlarında nöbet bekler!

Bu dağlar, bu deniz, bu gökyüzü,
Görmedi senin gibisini.
Seninle açar en güzel gülleri.
Seninle bekler o güzel günleri!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126570/umutla-bekler.html>

DAĞLAR

DAĞLAR

Sıra dağların uzun olur yolları

Erime bilmez karları

Soğuk eser rüzgarları

Saçlarım kadar ağaçları

Kalbime benzer taşları!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126811/daglar.html>

ON KASIM

ON KASIM

Bugün on kasım
Saat dokuzu beş geçe
Bir boşluk oldu evrende
Yerini güllerle dolduracağım

Adına yeni şiirler yazacağım
Yıllar geçse de aynı tazelikte
Bütün fikirlerini benimseyip
Kalbimde yaşatacağım

Yıldızı koparıp gökyüzünden
Hilalin dalına asacağım
Eğilip toprağını öpeceğim
Ve Ruhuna
Bütün kalbimle dua edeceğim
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126921/on-kasim.html>

HASRET 3

HASRET

Kalk gel güneş doğarken,
Bütün karalar solsun.
Bana gönlünden bir yer aç,
Yüreğim meşale olsun!

Anıtkabir'in üstünde yıldızlar,
Duysun sesimizi yavrular.
Vatan kan ağlıyor,
Belki kalır ağrılar!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1127197/hasret-3.html>

O RUH

O RUH
O aynı zamanda bir ruhtur.
Çanakkale’de demiri ve barutu,
Sakarya da ateşi yenen o ruhtur.
O ruh cumhuriyeti kuran ruhtur.
O ruh hiç ölmedi,
Dolaşiyor aramızda.
Sevenlerinin yüreğinde.
Okula giden öğrencilerin gözünde.
Yorgun bir köylünün alın terinde.
Sınırdan nöbet tutan Mehmet’in dilinde...

Çıkarım dağların başına,
Mırıldanırım,
“İzmir’in dağlarında çiçekler açar diye başlayan”
O türküyü!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1127391/o-ruh.html>

SARMALAR BENİ

SARMALAR BENİ

Sarım sarım sarmalar beni.

Kimse bilmez yüreğimin derdini.

Arayacağım,

Özlediğim şiirimi ve aşk kokan güllerimi.

Yüreğim ol derken olmayan sevgilerimi.

Sorgulayacağım,

Bir yılan gibi hayallerime göz dikenleri.

Yeter olsun artık!

Sen; böyle gülümsemeleri keser,

Yeşeren sevgileri biçer,

Gözlerimde yanan umut ışığını söndürür,

Üşüyen ellerimi ısıtmaz,

Duygularımı zedeler,

Beni Üzmeye devam edersen,

İsyan edeceğim:

Aklıma, dünyaya,

Ve yanlış yazılan kaderime!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1127580/sarmalar-beni.html>

VEDA

VEDA

Vedalaşmayı hiç sevmem

ÜZÜLÜR İNSAN

Veda zamanı yaklaşırken.

O acılı tebessümü hiç unutamam

yapışır kalır

Çırpınan yüreğime

Bilmezler eve nasıl döndüğümü.

Şimdi kim avutacak bu garip gönlümü?

Uzaklık hiç önemli değil,

Özlemek , özlemler beklemek

Bazen uzatırsın ellerini kaybolur.

Geceleyin, şu yıldız var ya

Bana arkadaşlık eden bu yıldız

Dönüp durur baş ucumda.

Süzülüp masmavi gökyüzünden,

Kıpkızıl bir his bulutu kaplar yüreğimin üstünü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1127825/veda.html>

BABAM

BABAM

Ne zaman gözlerim uzağa dalsa

İç geçiririm!

Bir sen gelirsin aklıma,

Bir de babam.

Buralarda ne çok selvi ağaçları var.

Altında sarı yapraklar,

Başımı okşayan dallar.

Tıpkı babamın kolları gibi

Herkesi kucaklar.

Ne tatlı bakışları vardı!

Susanlara inat,

Konuşurken şakalaşırđı.

Morali bozulan ona koşardı.

Kalp atışlarının sayısını az vermişti Yaradan.

Bir mayıs sabahında,

O tatlı bakışlarının arasından,

Geçti gitti bu dünyadan.

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128022/babam.html>

SEVGİ

SEVGİ
Sevgi,
uzaktan bakıp gülümsemek mi?
El sallamak,
hüzünlenip ağlama mı?
İstemek, arzu etmek,
veya acı çekmek midir?
Ateşten gömlek,
kol kola yürümek,
yoksa almadan vermek midir?
Sıcak bir bakış,
yalvarış,
özlemektir de diye bilir miyiz?
Sevgi,
aşktır,
sevdadır elbette.
Umutla da beklete bilir seni.
Ama Sevgi,
yürekten severek,
mezara kadar
bir daha bırakmamaktır,
Vefadır sevgi...
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128124/sevgi.html>

CEYLAN GİBİSİN

CEYLAN GİBİSİN

Kaşlarını çatınca,
Alnında geçmişe dair çizgiler belirir birden!
Bakışlarındaki mahmurluğa bakarsan,
Dargınlıklardan uzaklaşan,
Yeşil gözlü bir ceylan gibisin!
Gözlerinde parlak bir ışık var.
Güneşten kopmuş bir parça sanki,
Umut dolu.
Uzaktan bakınca sana,
Yeni bir zamana başlar gibisin!
Bakalım hangi kısmet düşecek yollarına!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128413/ceylan-gibisin.html>

BOZKURT

BOZKURT

Bir elinde yay, öbür elinde ok.
Okun ucunda bir kızıl elma,
Beyaz bir atın sırtında,
Önünde bozkurt!

Karlı dağları aşmış.
Gökyüzü şemsiyesi,
Denizler yatağı olmuş.
Önce gök oğuzla uğrayıp,
Kırmızı kurtla birlikte
Girmiş Başkurt'un otağına.
Elinde ışıktan bir kalem,
Yazıyor, çiziyordu...
Sarışın bir kurda benziyordu.

Bir mektup yazdı verilmek üzere Atsız'a
Kim unutturursa o ruhu,
Bir bozkurt ufukta,
Belirene kadar,
Görecektir uğursuzluğu.

Neredesin ey deli kurt!
Beklemeye tahammül kalmadı.
Çık atık ortaya.
Türk'e kılıç kaldıran o eli kır.
Bak tarih senden bunu istiyor.
Geleceğin günü dört gözle bekliyor!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128537/bozkurt.html>

BİR SES BİR SEVİNÇ

BİR SES BİR SEVİNÇ

İçimden nehirler akıyor...

Bir rüzgar kalbimin üstünde oynaşıyor,

Çocuklar gibi,

El çırparcasına!

Nefesin gıdıklıyor kulaklarımı...

Öyle tatlı öyle dertli ki

Yürekten beni

Sev dercesine!

Dünya mı dönüyor başımı dönüyor sevinçten?

Belli değil.

Bir umut ki

Mor dağlarda,

Güneş doğarcasına!

Tut ellerimden !

Gel.

O şarkıyı beraber söyleyelim.

Sessizliği delercesine!

Ruhuma gizledim,

Bir ses, bir sevinç..

Tebessümlerimden anlarsın,

Belli edercesine!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128662/bir-ses-bir-sevinc.html>

BU VATAN

BU VATAN

Ben geldim gidiyorum.
Torunlarım söylüyor.
Bu vatan diyor.
Sahip çıkarsan senindir.

Her yaşta azmederek,
Uğraşıp didinerek,
Helalinden kazanarak,
Yaşamayı hak edenlerindir.

Yürüyüp doğru yolda,
Sapmadan sağa sola,
El ele tutan dostlarla,
Yüreğinde mutluluk duyanlarındır.

Şehitleri unutmayan,
Bayrağa yan baktırmayan,
Düşmanın karşısında
Kale gibi duranlarındır

Hele düşün;
Yolda gezerken.
Kan, gözyaşı, kemikten,
Toprağı vatan yapanlarındır

Ey torun;
Elinden kitabı bırakmayarak
Hep ilimle, fenle uğraşarak
Türklüğü aydınlığa taşıyanlarındır.

Böyle umut dolu bakarsan,
Dağlarda çiçek, bağlarda reyhan kokarsan,
Bir elde bayrak bir elde kuran,
Karanlıktan aydınlığa koşanlarındır.
Yusuf Yılmaz

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128986/bu-vatan.html>

••••

Y aşamak ne hoş,
U yurken sabahları,
S arılarak rüyalara.
U çurtma uçurtmak,
F arklı bir şeyler yapmak, çocuklaşarak.

Y ürüsün bu dünya...
I rakları yakın etsin.
L ime lime dökülsün gözyaşlarım.
M azide kalan son hatıralarım
A tide bana gölge olsun.
Z amanı delerken yüreğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129117/.html>

ÇAY BAHÇESİ

ÇAY BAHÇESİ

Beşikdüzü'nde bir çay bahçesi:

Dört köşe bir masa,

Dört çay,

Rıza Abinin demliğinden.

Kasım ayının son günleri.

Güneşin kısık hali.

Rahatlatacaktır serinlik

ve

Dört kafadarın sohbetindeki sıcaklık!

Hoş bir seda,

Tazelenen hatıralar,

Çınlatılan kulaklar,

Şakalar.

Hep, aynı dert, aynı kaygı, aynı endişeler...

Fıkralara gizlenen gerçekler.

Beyazlamış saçlar,

Derin bakışlarda derin fikirler,

Buğulanan gözler,

Ve bir soru,

“Ne olacak memleketin hali?”

Yine hüzün, yine suskunluk...

Maviden bir kuş konar asmaların dalına.

Öter durur başımızda ılık edercesine,

Akşam oldu hadi kalkın gidin dercesine!

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129268/cay-bahcesi.html>

O

O

Benim bir sevdiğim var
Burda şurda ordadır
Havada suda camdadır
Arar dururum onu
Rüyamda hayalimde ruhumdadır
Bir içim sudur baldan tatlıdır
Gözlerimi yumarım
Bir nefes kadar yakınımdadır
Açarım gözlerimi
Deryalar kadar uzaktadır
Rengine baktım buzdandır
Kuşun kanatlarındadır
Yıllar önce uçtu hatırımdadır
Sen öyle san
O hep yanımdadır
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129447/o.html>

BEN ÖĞRETMENİM

BEN ÖĞRETMENİM

Ben yanarım, mum gibi eririm,
Işığım aydınlatır karanlığı.
Acı tatlı hatıralarım yatar
Dağ köylerinde.
Kulağımda duyulur çobanın yanık kaval sesi.
En güzel türküyü öğrencilerim söyler özüme.
Bugün yirmi dört kasım,
Geriyeye döndürüp öyle dinlemeliyim ki
Eskiden kalan plağıımı...
Oturup kuş sesleri arasında
Kavuşmalıyım, gözlerimi yumup
O güzel duygulara.
Berrak bir su gibi akmalı ruhuma
Sıcaklığı, hissi, sevgisi,
O dağların çiçeklerinin rehası...
Bizim dağlar, bizim köyümüzdür oralar.
İşte böyle; bir kasım yağmuru gibi
Özlemi vurur, insanın yüreğini yaralar.

Ben öğretmenim,
Avaz avaz susarım da
Unutamam vefayı.
Ne kadar uzaklarda olursam olayım,
Ben bıraksam bile
Yüreğim bırakmaz orayı!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129619/ben-ogretmenim.html>

KEMAN

KEMAN

Bu keman ne ağlayıp duruyor

Bir derdi var

Öyle içten sızlıyorki ki

Ana yüreği gibi

Bir evlat acısının sızısı var sesinde

Hani bir şehidi toprağa koyarsın ya

Hani bir serçe vurulup düşer ya

Hani bir çiçeğin yaprağını koparırsın da

Çiçek yavaş yavaş solar ya

Hani tel örgüde mahpushane kapısından ayrılırken

Geriye dönüp bakamazsın ya

İşte öyle bir şey

Git kemancı kardeş

Benim derdim bana yeter

Bir yürekte iki keman çalmaz

Bu gönül bunca acıya dayanmaz...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129731/keman.html>

ANNEM

ANNEM

Yatıp dizlerine
yine masal anlat bana
sar beni kollarına
öyle bir yaklaş ki
ahirete götürüp getiresin beni
ellerin öyle bir dokunsun ki saçlarıma
ışıklar saçılısın altın renginde odama!
öyle bir gülümse ki
güneş kıskansın seni

Koptu gitti şuramdan bir şeyler
biraz fazla geldi
bu ayrılık bana

Bekleyebilecek miyim ?
zor
belki savar
eziklerim çiziklerim
o zamana kadar!

Geceye bakıp
yıldızları sayarım...
bu kış gününde
kar yağarken...
hayali bakar gözlerime
fısıldar kulağıma "üşüme."
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129843/annem.html>

PARÇALANAN YÜREK

PARÇALANAN YÜREK

Bıktım artık bu mavi bulutların peşinden koşmaktan.
Saramıyor artık yarımı beremi bulurlar.
Sevdiklerimde bıraktı gitti beni.
Sessiz ve derin gecelere gömülmüşüm.
Bu gidişle yüreğim bir yere çarpacak!

Kimselere kızamadım,
Durdum durdum.
Aynaya bir yumruk vurdum.
Parçaladım kaderin bana yüklediği yükü!
Ayna kırıklarını batırdım feleğin gözüne.
Artık kıyametler kopacakmış,
Yıldızlar sönecekmiş,
Hiçbir şeyin kıymeti yok artık.

O öğretmen yerde kanlar içinde yatarken,
Mehmedim sınırda kahpe kurşunlara hedef olurken,
Anaların çığılığı göğe yükselirken,
Ben sevmişim, mutlu olmuşum,
Bulutlar beyaz, gökyüzü maviymiş.
Deniz kırmızı olsa ne çıkar,
Yüreğim parçalandıktan sonra!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130032/parcalanan-yurek.html>

BOŞUNA UĞRAŞMA

BOŞUNA UĞRAŞMA

Gençlere sevginizi verebilirsiniz.
Düşüncelerinizi asla kabul ettiremezsiniz.
Çünkü onların canları gerçeğin sarayında oturur.
Ve siz düşüncelerinizle bile orayı ziyaret edemezsiniz.
Kendinizi onlara benzetebilirsiniz.
Onlara umutlar da verebilirsiniz.
Ama onlar hep kendi bildiğini yapar.
Çünkü hayat ne geriye gider.
Nede geçmişle ilgilenir.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130327/bosuna-ugrasma.html>

YARALI KUŞ

YARALI KUŞ

Geceleyin rüyalarında uzattığı ellerini
bir türlü ona kavuşturamıyordu.

Akşam rüzgarlarının önüne kattığı
kuru yaprak gibi bir sağa bir sola savruluyordu.

Yalın ayaklıydı

Yaklaştı usul usul!

Ağacın dalları boynuna sarılıyordu.

Durdu birden:

Bağırarak istedi, bağıramadı!

Açtı kollarını

"Yarabbi" dedi

"ne olur beni de al

bu kabustan kurtar beni"

Gaipten bir ses duyar gibi oldu

"zamanı değil,

kolay değil,

sabrı öğreninceye kadar

isyana devam edeceksin"

deyince,

kuru yaprakların üzerine

öylece yığıldı kaldı.

Yaralı bir kuş yaklaştı yanına,

bir ara gözlerini açtı,

kuşun minnacık gözleri büyüdü büyüdü!

Yüreğinin yanında bir yürek daha oldu!

"yalnız değilim" dedi kendi kendine,

sonra kuşun yaralı kanatlarına uzattı ellerini,

okşamak istedi.

Kuş, ipekten kanatlarını çırpamadı.

Çaresizdi. Yarası kanıyordu.

Son bir defa daha kanatlarını çırpamak istedi,

olmadı.

Oracığa yığıldı kaldı,

sabrı öğrenemedi!..

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130552/yarali-kus.html>

O GECE

O GECE

O gece baktım .

Seni gördüm yıldızlarda.

Üşüyen ellerimi ovuştururken,

Kıpırdadı yüreğim!

O gün sen değil miydin?

Camdan bakıp el eden

Sen değil miydin ? Gönlüme girip

Kaybolan!

Dört mevsim geçti gelmedin.

Saldım seni gecelere.

Cam kırıklarını toplayıp çöpe attım,

Solmuş papatyalarla birlikte...

Yusuf Yılma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130824/o-gece.html>

BENİM DÜNYAM

BENİM DÜNYAM

Dünyalar içinde bir dünya vardır ki
Benim dünyamdır o.
Hissimi ,duygularımı , düşüncelerimi,
Hayallerimi, salarım deryalara...
Umutlarım enginlere sığmaz.
Bir çiçek koklasam,
Gönlüm sevgiyle dolar.
Aşk denizine dalarım.
Benimle dertdeş olur balıklar!
Yaramın sızısına bir damla sürsen merheminden
Dünyamın rengi değişir birden,
Tebessümlerin güneş gibi doğar kalbime.
Bir oh çekerim derinden!

Benim dünyamın misafirleri de olacaktır elbet
Güzellik, güç, kuvvet...
Zamanı gelince ayrılan olacaktır benden tek tek
Ama ne çare yolcu yoluna gerek.

Benim dünyam hiç bir zamana uymaz.
Bu dünya ise döner yavaş yavaş,
Aynı hız, aynı ahenkle,
Hiç şaşmaz.
Ey ölüm adlı melek!
Bu dünya sana da kalmaz.

Benim dünyam hiç geçmişini unutmaz;
Atasını, vatanını, şehitlerini, bayrağını...
Unuttuğum şeylerde vardır elbette:
Dost bildiklerimin,
Bilmeden yaptığı kötülüklerini,
Pişmanlık duyduğu yanlışlıklarını...

Benim dünya mı ne zannediyorsun sen?
Gam, keder olmasa neye yarar senin cilven.
Arada bir neşe, eğlence, şaka şamata varsa,
Bunlardan geriye ne kalır ömürden?
Toprağa giren,
Bir kuru cesetten başka !

Benim dünyam, yavaş yavaş dönen dünyaya benzemez.
Üzerimden gelip geçer fırtınalar, kasırgalar.
Beşinci mevsimi yaşarım ömrümde bir kez.
Orası
Kin, nefret ,riya nedir bilmez.
Gönlüm, iyilikten, güzellikten, aşktan yanadır.
Bir de tebessüm etmekten hiç vazgeçmez.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130926/benim-dunyam.html>

MARTILAR

MARTILAR

Öyle özgür ki sahilde martılar,
Kıskandırırılar beni.
Bir deniz de bir evimin balkonunda,
Döner dururlar.

Hüzünlerle dolu bir rüzgar eser şuradan.
Boynum bükülür mahzunlaşırım.
Ayıltır beni,
Kanatlarını çırpınca martılar.

Bu martılar zaman zaman öterler kora halinde,
Derin bir iniltiyle!
Seslerindeki ahenk yakar içimi!
Yalnızlığımıza ortak olurlar,
Canım martılar.

Uykuya dalar gözlerim,
Uzun gagalarıyla,
Cama tak tak vururlar,
Uyandırırılar beni hemen.
Ne romantik kuşlardır şu martılar!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131107/martilar.html>

MELEK

MELEK
İnsan kalınca darda,
Hemen bir melek yetişir imdada.
Onlar olmazsa,
Hiç yaşanır mı bu dünyada?
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131270/melek.html>

HAYAT

HAYAT

Hayat öyle vefalı ki
Uzattığın elleri hiç boş bırakmaz.
Acı, tatlı yapraklarıyla tutunmaya çalışır hep dallarına.
Yalancı cennete aldanma sakın!
Biraz çalışma, biraz meşakkat, gayret,
Hayatında yaşadığın en samimi hakikattir,
Senin için.

Sazların her telinde herkese yazılmış,
Daha nice söylenmemiş şarkılar vardır.
Her şey bizim içindir,
Ayrılıklar, kavuşmalar, kabuslar...
Bir de bakmışsın ki sabah olmuş
Güneşin enerji dolu ışıkları,
Neşeye, umuda, heyecana merhaba demiş.
Ulu Yaradan hiçbir şeyi esirgememiş.
Sıcak tılsımlı ve ölümsüz eserler gizlemiş,
Akıl denen o harika mucizeye.
Okumak. ufku aşmak,
Ve yeni yeni ışıklar keşfetmek gerek.
İnsanlık için,
Vatan için.

Ama vatan olmak kolay değildir.
Kan ister, bedel ister,
Korumak için ruh ister.
O ruh gezer durur içimizde.
Bazen,
Öyle bir çığlık atar ki
Ana yüreği gibi...
Bazen bir babanın alnında biriken
Ter zerrecikleri gibi...
Bazen de o dağlarda ezilen kır çiçekleri gibi!..
Ölür, öldürür,
Eza, cefa çeker.
Hep bizim için.
Çocuklarımız için.
Geleceğimiz için...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131409/hayat.html>

HEYHAT

HEYHAT

Kin tohumları büyümüş
Nefretin sinesinde

Sevgi saygı kalmamış
Taş olan yüreklerde

Yol vermez iyiliğe
Kanlı hançer bekler elinde

Duygular felç olmuş
Hani hisler nerede

Acıymış yoklukmuş
Kime ne

Bindik bir alamete
Gidiyoruz kıyamete

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131512/heyhat.html>

TEZ GELEN KIŞ

TEZ GELEN KIŞ

Sevgiler yükledim rüzgarlara.
Gözyaşlarımı yumdum yapraklara.
Essin gitsin uzak diyarlara.
Sürüklenip,
Damla damla dökülsün topraklara.
Hüzünlerim, hatıralarım, hülyalarım,
Karışın bu kış gününde yağın karlara.

Güneşle güldüm.
Yağmurla beraber ağladım.
Çamura yattım.
Düştüm kalktım.
Yılmadım, eğilmedim, korkmadım.
Yoluma devam ettim.
Yüreğim hep sana yönelikti.
Bazen küstüm ama
Arkamı hiç dönmedim.
Ruhum hep bembeyazdı...

Unutmak istiyorum,
Gözlerimi yumup,
Bir çırpıda..
Yeni bir dünyanın,
Temelini atmak istiyorum,
Yağın bu karların üstüne.
Bütün olumsuzlukları yıkıp
Bembeyaz katlar dikmek istiyorum
Mavi göklere.
Baba annemin ocak başında anlattığı
Masallar gibi,
"Bir varmış bir yokmuş" diye başlayan
O uzun kış gecelerinde...

Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131616/tez-gelen-kis.html>

DOKUNMA SAÇLARIMA YANARSIN

SAÇLARIMA DOKUNMA YANARSIN

Beyaz saçlarıma dokunma!
Her tekine bir hikaye yazılır.
İssiz gecelerde birden
Ağrı düşer sinir uçlarına
Sonra tek tek düşmeye başlar.

Saçlarıma dokunma, yanarsın!
Kaç gece uyumadan, taranmadan bekledi durdu.
Gün oldu,
Kirazın rengiyle arkadaş oldu.
Gün oldu
Miğferimle yoldaş oldu,
Bembeyaz ayazlamış çöllerde...

Saçlarım dokunma ,ağlar!
Vadilerin uğultulu sesi gizlidir uçlarında.
Rengini dağın tepesindeki kardan almıştır.
Çileye ,hüzne, hasrete dayanıklıdır.
Düşerken toprağın üzerine
Vatan güllerinin açtığı yerde,
kıpkırmızıdır.
Islaktır,
Yağmur çiselerken
Ve terlerken mahcubiyetten...

İpek gibidir,
Aslan yelesi gibi dalgalanır,
Sevdalı bakışlarda...

Sımsıcaktır,
Annesinin soluğunda
Ve kınalı elleriyle...

Şaşkın, uyuşuk ve ürkektir,
Titrektir.
Yoksul köy çocuklarının
Kirli saçlarını okşarken...

Bir annenin çığığıdır,
Öldüğüne inanmadığı, kayboluşta arayıp durduğu
Ve bir gece ay batarken
Ay örgüsü saçlarını yolduğu...

Sen görmezsin o görür.
Alevi bembeyazdır saçlarının
Dokunma Yanarsın,
Dokunma yanarsın!..
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131782/dokunma-saclarima-yanarsin.html>

BİR GÜN

BİR GÜN

Bir gün senide benzetirler
Duymadın mı Atımın nal seslerini
Ulu başbuğ Atatürk'ün geri dönmeyen sesini
Bir gün hissedeceksin ense kökünde
O korkusuz askerin nefesini
Lakin yok şimdi emir verecek biri
Trap mıdır ne baş belasıysa
Yakındır görecektir kılıcımın kapsasın da
Dedesinin resmini
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1132010/bir-gun.html>

KİMBİLİR

KİMBİLİR

Hüzünlü, çileli, kederli,
Şen, şakrak ve neşeli
Her cins, her renk insanlarız biz.
Bu topraktan yaratıldık hepimiz.
Kimimiz fakir, kimimiz zengin,
Kimimiz hasta, kimimiz dertli...
Bir tarladaki bitkiler gibiyiz:
Çiçekler, meyveler, çimenler
Ve hatta zehirli otlar gibiyiz.
Bir bakarsın en güzel çiçek
Çalar bir kahramanın aklını.
En zehirli bir ottan ilaç yapılır da
Kurtarır bir bilgenin hayatını.
Yusuf Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1133054/kimbilir.html>